

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL: 2
16 MAYIS 1977
350 KURUŞ
37

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

MAOİZME KARŞI SAVAŞ EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI SAVAŞTAN AYRILMAZ !

EMPERYALİST GÜÇLERİN, İŞBİRLİKÇİ BURJUVAZİNİN DÜZENLEDİĞİ, CIA-FAŞİST KOMANDOLAR VE MAOCU FAŞİSTLERİN GERÇEKLEŞTİRDİĞİ:

KANLI PAZAR !..

İLERİCİ GENÇLER 1 MAYIS'TA

Gün; 1977'nin 1 Mayıs'ı beklenen gün, büyük gün geldi çattı. 1 Mayıs bugün. Bilinçli işçiler, coşkuyla dolu emekçiler, gençler. 1 Mayısa katılmanın heyecanı sarmış tüm benliklerini. Herkes mutlu, herkes sevinçli ama gençler, daha bir mutlu, daha bir coşkuyla dolu. İşçi sınıfına öylesine yakın, öylesine içiçeler ki nasıl sevinmesinler, nasıl işçi sınıfının yolundan yürüyen gençler olarak gurur duymasınlar. İGD saflarında toplanmanın gururu ise daha bir başka.

İlerici Gençler Derneği üyesi gençler 1 Mayıs'a günlerce önceden hazırlanmaya başladılar. Memleketi dört bir yandan kucaklayan İGD şubelerinde bütün güçler 1 Mayıs'a seferber edildi. Her şube için ayrı ayrı hedefler saptandı. İGD en az 40 bin kişilik bir kitleyle törene katılınacak dendi. Katılındı da. 40 bin değil 50 bin ilerici yurtsever genç İGD kortejinde saf tuttu. Gençlik hareketini küçümseyen, gençlik hareketini sonuna kadar bozguncu akımların arpalığı olarak görenleri hasetten çatlatarak işçi - gençlik dayanışmsının en güzelini, en örgütlüsünü verdi.

İlerici yurtsever gençler daha sabahın ilk ışıklarında görkemli 1 Mayıs gösterilerinin başlayacağı Beşiktaş Barbaros Bulvarı'nın önünde toplanmaya başladılar, yüzken, bin, onbin oldular. Saatler geçtikçe büyüdüler, daha büyüdüler Barbaros Bulvarı'na sığmaz oldular. Öyle ki İGD kortejinin başı Beşiktaş'ta yer alırken, sonu Yıldız sırtlarına değin uzanıyordu.

Rengarenk pankartlar, halayları, marşları, belgileriyle ilerici gençlerdi, İGD idi onlar. «Bahar Bayramı sizin olsun» diyerek o gün kırları burjuvaziye bırakan işçi sınıfının yanında bir kez daha meydanı fethetmenin heyecanı ile dolup taşıyorlardı. Adana'dan gelmişlerdi. Antep'ten gelmişlerdi, Hatay'dan, Diyarbakırdan, Batmandan, Trabzon'dan, Ankara'dan, Kocaeliden, Sakarya-dan, Edirne'den, İzmirden, Salihli'den, Turgutlu'dan, Konyadan gelmişler İstanbul'da arkadaşlarına katılmışlardı. Ve şimdi hep birlikte haykırıyorlardı «faşizme geçit yok. İleri demokratik bir düzen, 141, 142 kalksın ve gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur belgilerini. Taşıdıkları her pankart ileri, demokratik Türkiye'ye açılan bir kapıydı. Özlemdi. can güvenliğiydi. Eğitim özgürlüğüydü, demokratik ve özerk bir üniversiteydi. Meslek liselerinde genel sigorta hakkıydı. Gençliğin örgütlenmesinin önündeki sınırların kaldırılmasıydı.

Alana girdikleri zaman «İlerici gençler geliyor, İGD geliyor!.» haykırışları tüm meydanı dalga dalga sardı. Yüzbinler onları çılgınca alkışlıyordu işte bizim yarınlarımız diyerek. Yaşamı kuranlarla, yaşamanın kuruluşuna bugünden katılanların tarihi karşılaşmasıydı bu. İşçi sınıfı bir kez daha gençliği bağrına basıyordu, 1977'nin 1 Mayıs'ında 1 Mayıs Alanı'nda.

Ama çok gördüler sömürücüler, kan emiciler işçi sınıfına, emekçilere bayramı. Maocu, faşist komandoları eliyle, yerli, yabancı cinayet örgütleriyle kana buladılar 1 Mayıs işçi bayramını.

İlerici gençler, İGD kanlı pravokasyon sırasında da işçi sınıfı ile omuz omuzaydı. Ulusal kurtuluş savaşında ateş boylarında savaşan, cepheye mermi taşıyan, İzmirde emperyalizme ilk kurşunu sıkan Hasan Tahsinlerdeki kararlılık ve yılmaz tutumla. DGM'ni ezen ve sıra MESS'de diyen işçi sınıfımızın yanında tuttukları saflarda İGD örgüt ve disipliniyle bir çok arkadaşlarını şehit vererek!..

Evet. İGD 1 Mayıs 1977'de büyük bir sınav verdi. Ateş çemberinden geçerek çelikleşti. Örgütlüğüyle, disipliniyle, kavgada bilinçliliğiyle ve provokasyona gelmeyen doğru ideolojisiyle bir kez daha dosta düşmana gösterdi. Gençliğin tek ulusal, demokratik. merkezi kitle örgütü olacağını!...

demokrasi şehidi turan emeksiz'i anıyoruz

Demokratik hak ve özgürlüklerin gasbedildiği, emekçi halkın ekonomik ve politik baskılarla ezildiği, Bayar - Menderes diktası, çökmeye mahkûm her iktidar gibi, demokrasi savaşımını kanla bastıracağını sanıyordu. Emperyalist güçlerin ve yerli işbirlikçilerinin geniş desteğindeki Bayar - Menderes diktası, 28 Nisan 1960'tan sonraki mücadeleyi durduramamış, bu da onların sonu olmuştu.

28 Nisan 1960 yılında onbinlerce üniversite öğrencisi «Hürriyet» diye haykırarak Beyazıt Meydanına yürüdü. Ancak siyasî iktidarın vurucu güçleri öğrenciler üzerine ateş açtılar. Turan Emeksiz kiralık katillerin kurşunları ile vurularak, göğsünde açılan «kırmızı karanfille» toprağa düştü. Siyasal iktidar Turan Emeksiz'i planlı bir biçimde katletmişti. Çünkü Turan Emeksiz sıradan bir kişi değildi.

O, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü sosyalizme inanan, gençlik hareketi lideri ve cesur bir demokrasi savaşçısıydı. Bunu iyi bilen gerici iktidar ve onun polis şefi Bumin Yamanoğlu için, Turan Emeksiz katledilmeliydi ve bunu yaptılar. Ama yüzbinlerin özgürlük istemlerini kıramadılar, demokrasi güçlerini yokedemediler.

28 Nisan gününden sonra gelişen olaylar gerici iktidarın sonunu yaklaştırdı. 28 Nisan olayları gençliğin demokratik savaşımı için kıvılcım oldu. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de ve ülke çapında gösteriler artıyor, dinmek bilmiyordu.

Biz ilerici gençlik hareketi olarak, ulusal kurtuluş savaşından bu yana emekçi halkının yanında saf tutmuş Türkiye gençliğinin savaşım tarihine sahip çıkıyoruz ve bu geleneğin içinde önemli yer tutan 28 - 29 Nisan olaylarını unutmuyoruz.

Biz ilerici gençlik hareketi olarak, yiğit demokrasi ve özgürlük savaşçısı Turan Emeksiz'i unutmayacağız, savaşımı bize esin kaynağı olacaktır.

İGD'ye uzanan eller kırılacak

İlerici Gençler Derneği'ne saldıran saldırana. MC'si saldırıyor, maocusu saldırıyor, faşist komandosu saldırıyor. Hepsi de ayrı yönlerden giriyorlar meydana ama, birleştikleri nokta hep aynı. Baylarımız İGD'nin kapatılmasını istiyorlar.

MC'nin Ankara Valisi eliyle İGD Ankara ve Çankaya Şubelerini kapattığını, diğer valilerin böylesi bir fırsat için nasıl pusuda beklediklerini artık, körler, sağırlar görür, işitir oldu. MC bir punduna getirse. İGD'yi bir kaşık suda boğacak ama olmuyor, kapatamıyor İGD'yi.

Maocular da aynı dertten acı çekiyor. Kampanya açtılar olmadı. İftira attılar olmadı. İhbar ettiler yine olmadı. Dişlerine büyük geldi. Isıramadılar İGD'yi.

Şimdi de kalkmış faşist komandolar «İGD'yi istemezük diye» tutturdular. Küçük başbuğ (Ülkü Ocakları Genel Başkanı Selahattin Sarı) ferman çıkarmış! Hazret «İGD kapatılsın» diyor başka bir şey demiyor. Neymiş olayları çıkartanların yuvalandıkları yerlerden birisi İGD'miş, «gomonistler» İlerici Gençler Derneği'nde besleniyorlarmış! falan, filan. Anlayacağınız aynı tekerlemeler, aynı beylik sözlerle öfkenin kabından dışarı taşması Ülkü Ocakları Genel Başkanı Selahattin Sarı'nın yakınmaları.

Bayımız unutmuş gözüküyor, varlıklarının başlıca nedenin ilerici, yurtsever gençleri kurşunlamak, onlara öldüresiye saldırmak olduğunu. Unutmuş gözüküyor; bugüne değin kanına girdikleri onlarca, yüzlerce ilericinin, yurtseverin, devrimcinin katillerinin Ülkü Ocakları denilen cinayet şebekesini «ortağ» eylediklerini.

Onun için İGD'ye saldırıyor. Saldırıyor ki kendi saldırganlığını gizleyebilsin. İGD'ye saldırıyor ki egemen burjuvaziye kulluk görevini yerine getirebilsin.

Boşuna gayret Hitlerin SS taklitçileri. Boşuna gayret MC'ciler, maocu hainler. İlerici Gençler Derneği'ne uzanamayacaksınız. Uzanamayacksınız çünkü;. İGD gençliğin ta yüreğinde yer etti. Onbinlerce genci kucaklıyor bugün. Belgileri dört bir yanı sarıyor. Her yerden, her köşeden İGD şubeleri fışkırıyor. İGD Anadolu'nun bağrında kök salıyor.

İşin en kötü yanı da İGD'ye erişebilmek için işçi sınıfının, ilerici - demokratik güçlerin siperini aşmanız gerek. Ancak sizler o siperi değil aşmak, yaklaşamazsınız bile! Sizler, çok iyi bilirsiniz işçinin, emekçinin balyoz yumruğunu 15 - 16 Haziranlardan, 16 Eylüllerden, 1 MAYISLARDAN!...

19 MAYISLAR ve GENÇLİK

Bundan 58 yıl önce emekçi halkımız, saldırgan emperyalist güçlere, yani «yedi düvele» karşı silaha sarıldı. Baltasını, kazmasını, tırpanını mavzerini kucaklayan emekçiler, işçiler köylüler, emperyalist güçlere ve yardakçılarına karşı çığ gibi çoğalan halk çeteleri, kanı, canı pahasına kurtuluş için amansız bir kavgaya girdi. Savaş kıyasıya sürerken, gençlik bu savaşın ateş boylarında, tüm özverili çabasıyla ulusal kurtuluş savaşının içinde yeraldı.

Gençliğin bu çabasını simgelemek amacıyla, Mustafa Kemal'in Samsun'a çıktığı 19 Mayıs günü, «Gençlik ve Spor Bayramı» ilân edildi ve yasalaştı. O günden bu yana «Gençlik ve Spor Bayramı» gelenekleşti ve kutlanmaktadır.

Fakat işbirlikçi burjuvazi, gerici egemen güçler ulusal kurtuluş savaşının çeşitli evrelerini yansıtan diğer önemli günlerin olduğu gibi, 19 Mayıs'ın da anti-emperyalist özünü boşaltmak ve yozlaştırmak için çaba göstermiş, bugünleri kendi çıkarlarına uygun çarpıtarak, geçiştirmeye çalışmıştır. Bu önemli günleri bir-iki kahramanlık nutukları ve süslü cümlelerle donatılmış mesajların okunduğu günler düzeyine indirmiştir.

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı yaklaşırken, gençliğin bugünkü durumu nedir? Bugün gençlik ağır baskı ve teröre karşın, anti-emperyalist geleneğine sahip çıkmakta ve işçi sınıfının yolunda yürüyerek tutarlı bir savaşım vermektedir. İlerici gençlik, faşist sürülerce sokaklarda, işyerlerinde okullarda kurşunlanmakta, öldürülmekte, zindanlara tıkılmakta, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği yokedilmektedir. Okulların büyük çoğunluğu faşist çetelerin işgali altındadır. Emekçi gençler ağır iş koşullarında ve her güvenceden yoksun olarak çalıştırılmaktadır.

Öte yandan gençliğin örgütlü birliğinden korkan gerici egemen güçler ilerici gençlik örgütleri üzerine ağır baskı ve terör uygulamakta, maocusundan faşistine kadar her türlü sapık akımı gençliğe saldırmaktadır. Bütün bunlara karşın hiç bir güç gençliği, işçi sınıfı ve emekçi halkın ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımından ayıramıyacaktır. Hiç bir güç ilerici gençliğin güçlenen birliğini bozamıyacaktır. Ve hiç bir güç anti-emperyalist savaşım geleneklerimizi belleklerimizden silemeyecektir.

SÖYLEŞİ

Dost Okurlar,

Tiraj kampanyamız başarıyla sürüyor. Geçen sayıda 25.00'e ulaştık. Bu yükselme çizgisinin devam edeceği besbelli.

Gazetemizin baskı sayısı arttıkça, sorumlu yönetmenimiz hakkında açılan davalar da artıyor. Ayrıca, 33. sayımızı Kars'da yerel amirlerin toplattığı haberini aldık.

1 Mayıs kanlı saldırısı sırasında arabamıza elkoyan ilgililer, toplam 20 bin lira zarara uğramamıza neden oldular.

Bu köşeden, gazetemiz hakkında sürekli haberler vermek dileğiyle,

Dostça kalın.

KANLI TERTİPLER BOŞA ÇIKARILACAKTIR

İşçi sınıfının birlik - mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı kana bulayan emperyalist çevreler, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve maşaları olan CIA ajanları, faşist komandolar, maocu faşistler, böylelikle bir taşla birçok kuşu vuracaklarını hesaplamışlar:

Burjuvazinin koyduğu yasak zincirini kırarak 1 Mayıs'ı ikinci kez kitlesel bir biçimde kutlayan işçi sınıfını bu tarihsel gösterisini kana bulayarak, işçi sınıfı hareketini geriletmek, kazandığı 1 Mayıs mevzisini ortadan kaldırmak, egemen güçlerin amaçlarından birisidir. Çünkü, her 1 Mayıs, egemen güçlerin beynine bir balyoz gibi inmekte, genel demokrasi savaşımının temellerini güçlendirmektedir.

Kanlı 1 Mayıs pazarını yaratmakla, egemen güçler, seçim güvenliğini tehdit eden olaylar zincirine en büyük halkayı eklemişlerdir. Şiran'da, Niksar'da, Erzincan'da ana muhalefet partisinin başkanına yöneltilen saldırılar ve 1 Mayıs kanlı pazarı, birbirinden ayrılmayan bir bütünü teşkil ederler ve saldırıların kaynağı, daha önceki saldırılarda olduğu gibi, ABD emperyalizmi ve işbirlikçisi gerici faşist karması MC'dir.

Ancak, bu son saldırılarda dikkati çeken nokta şudur: Halkımızın büyük tepkisi karşısında egemen güçler, faşist bozkurtlarını bir ölçüde geri çekerek, saldırılarda maocu bozkurtlarını ileri sürmüşlerdir. Egemen güçler açısından bu yedek ve taze güç, üstelik sol maskeli olduğu için bir hayli işe yaramaktadır. 6 Mayıs'da ülke çapında geliştirilen korku ve terör havası da, bir provokasyon yatağı olan maocu bozkurtların karşı - devrimci çalışmalarının, egemen güçler tarafından kullanılması sonucu estirilmiştir.

Maocu bozkurtların, emperyalist çevrelerden ve işbirlikçilerinden aldığı destek günbegün açığa çıkmakta ve demokratik güçlerin bu konuda yaptığı saptama, çeşitli çevreler tarafından doğrulanmaktadır. CHP Genel Başkanı Ecevit'in İzmir mitinginde yaptığı konuşma, bu açıdan ilginçtir. Ecevit, «Resmi himaye altında serbestçe çalışabilen ve suç işleyebilen bazı sahte 'sol' grupların marifetlerini ele alarak, 'solun sola saldırdığı', bütün kavganın sol kesimde olduğu izlenimini yaratmaya çalışıyorlar» demiştir. Böylelikle, Başbakanlığı döneminde elde ettiği bazı bilgileri bir ölçüde açığa vurmaktadır.

Seçimlerin havasına iyice girildiği şu günlerde, emperyalist çevrelerin ve yerli işbirlikçilerinin seçimlere yönelik yöntemi, CIA'nın ünlü «gerilim stratejisi» dir. Onlar, estirilen korku ve terör havası ile ilerici siyasal partilerin, demokratik güçlerin seçim çalışmalarını engellemek veya sınırlamak istiyorlar. Ülkenin hemen hemen her köşesinde yapılan yüzbinlik seçim mitingleri, faşist tırmanışa karşı yükselen haykırışlar, egemen çevreleri gerçekten endişelendirmektedir. Gerici AP'nin, seçim yasaklarının hemen başlaması için Yüksek Seçim Kurulu'na yaptığı başvuru, bu endişeden kaynaklanmaktadır.

Ancak, egemen çevrelerin bu oyunlarını boşa çıkartan önemli bir gelişme İzmir'de olmuştur. 1 Mayıs kanlı pazarının anılarının henüz canlı olduğu günlerde, estirilen korku ve terör havasına rağmen yüzbinlerin CHP'nin seçim mitingine katılması, halkımızın kanlı tertiplere geçit vermeyeceğinin göstergesidir. Böylelikle İzmir mitingi, CHP'nin bir seçim mitinginden çok, egemen güçlerin kanlı tertiplerini boşa çıkartan kitlesel bir çıkış olmuştur. 1 Mayıs kanlı pazarından sonra Türkiye'de en azından yakın bir zamanda kitlesel gösterilerin artık yapılamıyacağını uman çevrelerin hevesleri kursaklarında kalmıştır.

Emperyalist çevrelerin ve yerli işbirlikçilerinin kanlı tertiplerle, korku ve terör havası ile ulaşmak istedikleri amaç şudur: Seçimleri yaptırmamak; bunu başaramazlarsa bile, halkı yıldırarak sandıkların başından uzaklaştırmaktır. Geçen yazımızda da üzerinde durduğumuz gibi, gerici faşist güçler, sandıktan değil, silahın namlusundan çıkmak istiyorlar. Gelişmeler, bu saptamayı doğruluyor.

Egemen güçlerin ve bunların politik karargâhı gerici faşist karması MC'nin sürdüregeldiği bu kanlı tertiplere, estirdiği korku ve terör havasına karşı tüm ulusal demokratik güçlere ve ilerici basına büyük görevler düşmektedir.

Kanlı tertipleri açığa çıkarmak, estirilen korku ve terör havasını yüzgeri etmek için, parlamento içi ve parlamento dışı tüm olanakları kullanmak gerekir.

Bu doğrultuda kitlesel gösterilerin yapılması, egemen güçlerin maşası CIA ajanlarının, faşist ve maocu bozkurtların saldırılarına set çekilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Bunu başarabilmek için, kitlesel gösteriler sırasında alınacak etkin güvenlik önlemleri kadar, hatta bundan önce, demokratik kitle örgütleri içerisinde maocu faşistlerin bölücü ve yıkıcı etkilerine son vermek gerekir. Bu konuda, İstanbul'daki 12 demokratik örgütün yaptığı, maocu faşistlerin demokratik kitle örgütlerinden atılması çağrısı, dikkate değerdir.

Kanlı tertipleri açığa çıkarmak konusunda, parlamento içi olanaklar da gözardı edilmemeli, yoğun seçim çalışmaları, bu olanakları değerlendirmeyi engellememelidir. Parlamento içi olanakların DGM direnişi sırasında oynadığı önemli rol, örnek alınmalıdır. Bu konuda da özverili çalışmalar yapmak görevi, ilerici milletvekillerine düşmektedir.

Unutmamak gerekir ki, kanlı tertiplerin açığa çıkarılması, seçimlerin güvenlik içerisinde yapılması olanaklarını da güçlendirecek ve hiç kuşkusuz 5 Haziran genel seçimleri, eli kanlı MC'yi oluşturan gerici siyasal partiler için bir gerileme, ilerici demokratik güçler için daha ileriye atılmanın başlangıcı olacaktır.

DAYANIŞMA KAMPANYASINA KATIL!..

1 Mayıs'ta CIA, yerli ortakları, faşistler ve maocu komandolar tarafından tezgâhlanan provokasyonda ölen, yaralanan ve tutuklananların aileleri ve kendilerine yardım kampanyası açılmıştır. Bütün ilericileri, yurtseverleri, demokratları, sosyalistleri bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

NOT: Yardımlar için Ziraat Bankası Laleli Şubesi'nde 630/2131 no'lu hesap açılmıştır.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD)
Merkez Yönetim Kurulu

ANTİ - DEMOKRATİK ENGELLEMELERLE GENÇLİĞİN SAVAŞIMI DURDURULAMAZ

Bundan bir süre önce ortak bir bildiri yayınlayan İGD, DKD, BYÖKD ve KDB, 19 - 20 Mayıs tarihleri arasında bir «GENÇLİK FORUMU» düzenleyeceklerini açıklamışlardır.

Ülkemizde ilk defa gerçekleştirilecek bir atılım olan «Gençlik Forumu» girişiminin demokratik kamuoyu ve ilerici, devrimci gençlik kesimlerinde gördüğü yakın ilgi, gençliğin böylesi bir foruma duyduğu gereksinimi açığa çıkarıyordu.

Türkiye ilerici gençlik hareketinin önemli bir aşaması olarak niteleyebileceğimiz «Gençlik Forumu»nun hazırlıkları başarıyla sürdürülürken, forum düzenleyicisi 4 demokratik örgüt ortak bir bildiri yayınlayarak, toplantı için gerekli yasal izinin verilmemesi yüzünden «Gençlik Forumu»nu 11 - 17 Kasım tarihine ertelediklerini açıklamışlardır.

İGD ÜYESİ MEHMET YAPICI FAŞİSTLER TARAFINDAN KATLEDİLDİ

24 Nisan günü Kadıköy Moda'da faşist komandoların saldırısına uğrayarak ağır şekilde yaralanan Mehmet Yapıcı kurtarılamıyarak öldü. İGD ve GED üyesi olan Mehmet Yapıcı «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini kendisine rehber edinerek, halkımızın işçi sınıfı öncülüğündeki bağımsızlık, demokrasi, barış, özgürlük ve toplumsal ilerleme savaşımına canla başla katılmıştı. 1 Mayıs öncesi çalışmaların doruğuna ulaştığı bir zamanda pusuya düşürülen ve öldürülen Mehmet Yapıcı'ya karşı girişilen bu saldırı, 1 Mayıs için savaşım veren ilerici gençliği yıldırmak amacını güdüyordu. Ancak herşeye rağmen ilerici gençlik yılmadı, yıldırılamadı. Mehmet Yapıcı'nın ismi halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına altın harflerle yazılacaktır.

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasî gençlik gazetesi

Sahibi: Rifat GÜLER

Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN

Yönetim yeri: Başmusahip Sok. No: 3 Daire: 1 Cağaloğlu / İstanbul

Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci / İst.

BÜROLAR:

AKDENİZ Bürosu: İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkası Özkan Apt. No: 5 Kat: 3 — ADANA

ANKARA Bürosu: Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 413 — ULUS

BURSA Bürosu: Tahtakale Kent Pasajı Kat: 4

DİYARBAKIR Bürosu: Gazi Cad. Eğili İşhanı No: 307 Kat: 3

GAZİANTEP Bürosu: Çukur Mah. Çukur Oba Sok. No: 23

İZMİR Bürosu: Halimağa Çarşısı 863 Sok. Küçükçercioğlu İşhanı No: 1 - 2 — KONAK

KARS Bürosu: Yusuf Paşa Mevkii Bulvar Cad. No: 23 Kat: 2

TRAKYA Bürosu: Yediyol ağzı Keresteciler Bayırı Hızır Apt. B Blok No: 7 — EDİRNE

ABONE KOŞULLARI:
6 Aylık: 25 TL.
1 Yıllık: 50 TL.
Yurtdışı iki katıdır.

Dizgi: ÖZAL Matbaası
Baskı: ÖZAL Matbaası
Son baskı tarihi: 18-5-1977

bu sayı 25.000 adet basılmıştır.

MC'NİN ÜNİVERSİTE VE YÜKSEK OKULLAR DOSYASI_III

MC ÜNİVERSİTE VE YÜKSEK OKULLARDAN ELİNİ ÇEKMELİDİR!

Gerici faşist karması MC'nın başa gelişinden bu yana uyguladığı faşist baskı ve terör, tüm üniversite ve yüksek okullarımızda olduğu gibi. Ankara yüksek öğrenim kurumları üzerinde de olanca ağırlığı ile sürmektedir. Bir yandan Ülkü Ocaklı faşist komandoların saldırıları, diğer yandan MC yanlısı okul yöneticilerinin keyfî okul kapatmaları, öğrencilerin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırıcı başlıca etken olmuştur, olmaktadır.

Faşist saldırılar özellikle yüksek öğrenim kurumlarının kümelendiği Beşevler bölgesinde yoğunluk kazanmıştır. Halen bölge okullarının büyük bir kesimi faşist işgal altındadır. Faşist çeteler, bölgedeki varlıklarıyla yalnız öğrencilerin değil, halkın can güvenliğini tehdit etmekte, faşist baskılardan gece sokağa çıkılamamaktadır.

ODTÜ, Hacettepe Üniversitesi, SBF ve Hukuk Fakültesi v.b. devrimci geleneğe sahip okullarda, öğrenimin sürekli devam edebilmesinin koşulları varken, MC'nin okul yöneticileri, bir avuç saldırgan ve olayların baş yaratıcısı faşist komandolar okula giremiyor diye bu okulları kapalı tutmakta, keyfî kararlarla öğrenimi engellemektedir. Bu okullardan şehir içinde bulunanlar polisin anti - demokratik baskılarına, şehir dışında bulunanlarsa jandarma baskısına uğramaktadırlar.

MHP ve Ülkü Ocaklı faşistlerin yuvası haline gelen Gazi Eğitim Enstitüsü ile birlikte bir çok akademi ve yüksek okul faşist mihraklarca işgal edilmiştir.

Bütün bunların yanısıra maocu, goşist v.b. sapık, sekter ve bozguncu akımlar ilerici - demokrat - devrimci öğrencilerin birlikteliğini çeşitli yollardan bölmekte, engellemektedirler.

İlerici öğrenciler bir yandan faşist baskılara karşı dururken öte yandan sekter, bozguncu akımlara karşı amansız bir savaşım vermekteler. İlerici yurtsever öğrencilerin birliğinin ve örgütlülüğünün sağlanması için canla başla çalışmaktalar.

Ankara ilerici, yurtsever öğrencilerinin acil istemlerini genel olarak şöyle sıralayabiliriz.

— **Faşist işgal altında olan okulların ve yurtların (Site, Niğde ve Yıldırım Beyazıt vb) faşistlerden temizlenmesi;**

— **Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması;**

Özerk ve demokratik üniversitenin gereklerinin yerine getirilmesi;

— **Öğrenci birim derneklerinin kurulmasının önündeki engellerin kaldırılması.**

Gerici faşist karması MC'nin, üniversitelere, yüksek okullara ve yurtlara uzanan kanlı ellerini kırabilmek için ilerici, demokratik solcu, yurtsever, devrimci öğrencilerin birliğini sağlamak için ileri.

AÜTF'DE HERGÜN BİR ÖNCEKİNDEN İLERİ

Ankara Tıp Fakültesi, ilerici öğrencilerin etkinliğinde, faşist çetelere geçit vermeyen okullardan birisidir. Birbirinden kopuk, ayrı ayrı semtlerde üç binada öğrenim görülmektedir. I. II. ve III. sınıfların ders gördüğü Morfoloji binası Sıhhiyede, IV. V. ve VI. sınıfların ders gördüğü hastahane kısmı Dikimevi semtindedir. Hastahane kısmının kantin bölümüyse, faşistlerin işgali altında bulunmaktadır.

Okulda belirli bir güç oluşturamayan faşist komandolar, dışardan (Site Yurdu ve mahalli ülkü dernekleri) destek alarak Tıp Fakültesi'ne baskınlar düzenlemekte, MC'nin güvenlik kuvvetlerinden aldıkları destek, faşist baskıların daha bir ağırlaşması sonucunu yaratmaktadır.

Tıp Fakültesi'ne yönelik faşist saldırılar söz konusuyken, polisin taraf tutar tavrından bahsetmeden geçilemez. MC eğilimli polisler, öğrencilerin film ve resimlerini çekerek, sürekli tehdit altında bulundurmaktadır. Öğrenciler, kantinlerinin 1,5 aydır kapalı olduğunu, can güvenliklerini sağlayabilmek için toplu olarak bir yere kümelendiklerinde **«ne duruyorsunuz burada, dağılın»** diyerek derhal dağıtıldıklarını belirtiyorlar. Öyle ki okulda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü bir yana, hareket özgürlüğü bile kalmamıştır.

Anti - demokratik baskılar bu kadarla bitmemektedir. Son olarak Okul Yönetim Kurulu aldığı bir kararla, daha önce teorik derslerde yoklama yapılma koşulu yokken, şimdi tam ters bir uygulama ile teorik derslere yoklama zorunluluğu getirmiştir. Bu durum pratikte I. II. ve III. sınıflarda okuyan öğrencilerin birliğini bozmaya yöneliktir.

FAKÜLTE YÖNETİMİ, ÖĞRENCİ DÜŞMANI BİR TAVIR İÇERİSİNDEDİR

Okul yöneticileri, akademik - demokratik sorunlara karşı da aynı gerici tutum içerisindedirler. Sorunları geniş öğrenci kitlesinin istemlerine göre ele alacakları yerde, bir avuç faşist saldırganla birlikte olmayı yeğ tutmaktadırlar. Bu gerici tutumun ürünü olarak, Dekan'ın kayıtsız kalması nedeniyle, öğrenci temsilcilik seçimleri yapılamamıştır.

ÖĞRENCİLER, ANTİ - DEMOKRATİK BASKILARA KARŞIN, SAVAŞIMDA SONUNA KADAR KARARLILAR

Gerek sorunları görüşecek bir makamın ortaya çıkmaması, gerekse faşist saldırılar öğrencilerin birliğini bozamıyor, öğrenciler örgütlü savaşımın en iyi örneklerinden birisini veriyorlar. Örgütlü savaşımlarını okul birim derneği TIB-DER'de sürdürüyorlar.

TIB - DER, İLERİCİ ÖĞRENCİLERİN DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜDÜR

Ankara Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği 12 Mart döneminde faşistlerin eline geçti. Bugün derneğin, öğrenci kitlesiyle uzaktan, yakından ilişkisi yok. Dört yüzü aşkın üyesi, yüzlerce sempatizanı ile Tıp Fakültesi öğrencilerini bağrında kucaklayan TIP - DER, okulun tek demokratik kitle örgütüdür. Derneğin yönetiminde, doğru savaşım ve örgütlenme anlayışıyla ilerici yurtsever gençler vardır. Dernek bugüne değin yaptığı olumlu çalışmalarıyla, sorunlara yapıcı yönden eğilimiyle öğrenci kitlesi içinde giderek daha derin kök salarak, kendisini herkese kabul ettirmektedir. Derneğin yaptığı çalışmaları şöylece sıralamak mümkün:

— Aylık bir bülten çıkarılmakta. Üyelerin ve üye olmayanların sosyal ve kültürel yönden eğitilebilmesine çalışılmaktadır.

— Ders notları büyük bir sorun olmaktaydı. Dernek bu konuda öğrencilere yardımcı olarak hemen hemen bütün derslerin notlarını bastırdı. Aynı şekilde geçmiş yıllara ilişkin vize soruları bastırılıp dağıtıldı.

— Çay ve sandviç parasının indirilmesi için toplanan 500'er imzalı dilekçeyle yapılan başvuru sonucu, indirim sağlandı. Ancak yemek çıkarılmıyor. Yemek çıkarılması ve kantinin açılması için çalışmalar sürdürülüyor.

— TIB - DER içinde kurulan «Tiyatro Kolu» gerek yeni öğrencilerin kazanılması, gerekse bu alanda çalışmak isteyenlere elverişli ortamı yaratmıştır. Ayrıca folklör çalışmaları sürmektedir.

— Zaman zaman toplu halde tiyatroya gidilmesi organize edildi.

— Eğitim çalışmalarının yapılabilmesi için geniş taslaklı program hazırlanmış, ancak, bunların uygulanması, bir toplantı yerinin olmaması yüzünden gerçekleşememiştir.

TIB - DER bireysel, sekter sapık akımlara karşı faşist çetelere karşı olduğu gibi her zaman kesin tavır almış, ters akımlara karşı savaşımı elden bırakmamıştır. TIB - DER'in 3 bülteninden alınan şu pasaj, böylesi olumlu bir tavrın somutlanmasıdır:

«Bugün burjuvazi öğrencileri asıl hedeflerinden uzaklaştırmak istemektedir. Bunda bir ölçüde başarılı olmuştur. Öğrenci gençliğin mücadelesi; faşistlere karşı mücadeleye indirgenmiştir. Bunun dışındaki mücadele yöntemleri unutulmuştur. Bu durumda somut mücadele yöntemi faşist saldırılara; dar kadro eylemleri yerine kitlesel çıkışlarla karşı durulmasıdır. Burjuvazinin çeşitli oyunlarına karşı yapılması gereken mücadeleyi faşistlerin çekmek istedikleri noktadan uzaklaştırıp kendi mücadele biçimlerimizin uygulamaya konulmasıdır.»

Okulda maocuların ve goşistlerin tavırları her yerde olduğu gibi dar kadro eylemleri temelinde ortaya çıkmaktadır. Onlar, anti - faşist savaşımı «aktif ve pasif» diye ayırıma tabi tutarak, faşist saldırılara karşı etkin savaşım biçiminin özlük sorunlar temelinde yükseleceğini bir türlü anlayamamaktadırlar. Ama neyse ki, gerek maocular gerekse goşistler TIB - DER'de bir güç olmaktan çıkmışlardır ve okul genelinde hızlı bir tecrit süreci içindedirler.

mc'nin keyfi okul kapatma eylemine bir örnek

SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ

Demokrat - ilerici - devrimci geleneği sürdüren okulların başında hiç kuşkusuz Siyasal Bilgiler Fakültesi gelir. Bu devrimci gelenektir ki SBF'nin her zaman gerici güçlerin yıldırımlarını üzerine çekmesine neden olmuştur.

MC'nin iktidar olmasıyla cumhuriyet tarihinin en kanlı, en gerici sayfasını açan egemen güçler. SBF'ne karşı daha bir hışımla saldırır oldular.

Bu öğrenim yılı başında bir avuç faşist (20 - 25 kişi) kendilerini «masum öğrenciler» gibi göstermeye çalışarak, okula gelip, öğrenimi engellemeye kalktılar. Faşistlerin okumaya gelmediklerini, öğretimin düzenli olarak sürdüğü yüksek okullardan birisi olan SBF'de ilerici potansiyeli etkisizleştirebilmek için okula içerden ve dışardan saldırmak, olay çıkartmak ve okulu kapattırmak için geldiklerini bilen tüm SBF kitlesi onların bu karanlık emellerine karşı çıktı.

Dekanlık ise, sözde «Demokratik Üniversite» laflarının arkasına gizlenerek, faşistlerin de «demokratik üniversite'de yerinin olduğunu» öne sürerek, okulun kapatılmasını gerektirecek bir olay olmadığı halde okulu sürekli kapalı tuttu. Dekanlık bu tutarsız politikasıyla faşistlerin okulu kapattırarak ilerici öğrencilerin potansiyelini dağıtma emellerine alet oldu. Ve bu tutarsız politikasında direterek «eğer faşistlere yan gözle bakılırsa okulu kapatacağını ya da polislerin dershanelere salınacağını» **bile ilân etti. Okul öğretim üyelerinin genelde ilerici - demokrat karakterde olmaları, öğrenci - öğretim üyesi dayanışmasının koşullarını yaratıyordu. Öğretim üyeleri çeşitli konularda ilerici öğrencilere her türlü kolaylığı yapmaya hazırdılar ama, maocu ve goşist unsurların sekter ve yanlış tavırları sonucu öğrenci - öğretim üyesi dayanışması engellendi. Ağır yaralar aldı.**

SBF - DER ÖĞRENCİLERİN SORUNLARINA ÇÖZÜM GETİRMEKTEN UZAK

Okulun birim derneği SBF - DER, yönetimde bulunan goşistlerin yanlış dünya görüşü ve çalışma anlayışı sonucu ilerici, yurtsever, demokratik solcu, devrimci bütün öğrenci kitlesini kapsayamamakta, akademik, demokratik talepler için savaşıma tüm öğrenci kitlesi seferber edilememekte, yaptığı çok az sayıda çalışma ise ancak kendi grubuna dönük olmaktadır. Bozguncu tavırlarını artık saklayacak yüzleri kalmayan maocu bozkurtlar ise, savaşımın hedefini saptıran, birliği bozucu bir tavır içerisindedirler.

ÖĞRENCİLERİN İVEDİ İSTEMLERİ

Okuma olanağının koşullarının var olmasına karşın, eğitimin sürekli olarak aksamasının açıklanacak hiç bir yanı olmadığını belirten SBF'li ilerici yurtsever öğrenciler acil istemlerini şöyle sıralıyorlar :

— Okulun derhal açılması,
— Faşist katillerin okula alınmaması!
— Can güvenliğinin sağlanması!
— Polisin okuldan çıkarılması!

TÜRKİYE'DE ÇIRAKLIK VE TARİHSEL GELİŞİMİ

Türkiye'de çıraklık ahi düzenlerinden başlar. Daha sonra Osmanlı İmparatorluğunun ilk dönemlerinde kurulan esnaf loncalarında devam etmiş ve bugün loncalar kapatılmış olmasına rağmen, çırak yetiştirmede kullandıkları gerici yöntem ve ilkeler, esnaf ve zanaatkârlarımız arasında günümüze dek gelmiştir. Loncalarda yetiştirilen çıraklara meslekî eğitimden başka dinî ve ahlâkî eğitim de verilmekteydi. 10 yaşından küçük çocuklar, yamak olarak işe başlarlardı. 2 yıllık bir yamaklık süresinden sonra çırak olurdu. Yamağa çırak olurken özel bir tören yapılırdı. Çıraklık süresi 3 yıldı. Çıraklık süresinde, çırağa haftalık bir ücret ödenirdi 3 yıllık çıraklıktan sonra yine törenle kalfalığa yükselirdi. Ve peştemal kuşanırdı. Bugün bile bazı küçük esnaflarda bu törelere rastlanır.

Daha resmî çalışmalara ancak 20. yy. başlarında rastlanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğunda ilk çırak okulu 1914 yılında açılmıştır. Bu okulların açılış amacı okuma çağında olup da bir işte çalışmak zorunda olanlara ilk öğrenim sağlamaktı. 1914 yılında ikisi İstanbul'da birisi de Üsküdar'da olmak üzere üç okul açılmıştı. 1918'de okul sayısı sekize çıkarıldı. 1915 yılında kurulan «Millî Talim ve Terbiye Cemiyeti» de çıraklık ve çırakların eğitimi ile ilgili konularda faaliyet göstermekteydi.

Cumhuriyet döneminde meslekî eğitim daha önemle ele alınmış ve ilk sanat okulları açılmıştır. O tarihlerde açılan sanat okulları; 1) Bölge sanat okulları, 2) çeşitli sanat okulları, 3) akşam erkek sanat okulları, biçimindedir.

Daha sonra bu okulların giderleri devletçe karşılanmaya başlandı. Meslekî ve teknik öğretim genel müdürlüğü kuruldu. 1934 yılında ise bir komisyon kurularak bir program hazırlandı. Bu programa göre; 1 - çıraklık okulları, 2 - akşam sanat okulları, 3 - gezici kurslar kurulması öngörülmüştü. Ayrıca fabrikalarda da çırak okulları açılması öngörülüyordu. Ancak bu programlar gerçekleştirilemedi. Ve bugün geniş olanak ve malî güce sahip genel müdürlük düzeyinde birkaç iktisadî devlet teşekkülü ve bir - iki özel sektör işyerleri dışında çırak okulları açılamamıştır.

Burada da görüldüğü gibi özel işletmeler ve devlet teşekkülleri genellikle meslekî eğitim için çırak okulları açmıyorlar. Çok az da olsa açanlar, bu okullarda meslekî eğitime çok az yer veriyorlar. Bundan arta kalan zamanda ise —normal işçilerle aynı işi yaptıkları halde, 1 - 1,5 TL gibi para karşılığında çalışıyorlar. Okulu bitirdiklerinde ise meslekî eğitim gördükleri halde, vasıfsız işçiyle aynı ücrete çalışmak zorunda kalıyorlar. Bu da patronların bu tür okulları, kısır da olsa meslekî bilgi öğreterek, kaliteli mal üreten ve böylece daha çok kâr kazandıran kişiler yetiştirmede kullandığını gösteriyor. Ama meslekî eğitim yaparak genç emeğin korunması için değil.

(Devam edecek)

"DGM'Yİ EZDİK SIRA MESS'TE"

42 bin Maden-İş üyesi önümüzdeki günlerde greve çıkıyor. 42 bin Maden işçisi sıkılı bir yumruk gibi tekelci burjuvazinin, onun en saldırgan örgütü MESS' in başına bir balyoz gibi inmek için hazır.

42 bin Maden - İş üyesi; «MESS kavgaya davet etti bizi, daveti kabulümüzdür» diyerek ve Mayıs ayı içinde tekelci burjuvazinin en gözü dönmüş kesimi olan MESS'in dayattığı «grup sözleşmesi»ne karşı kitlesel grevlere hazırlanarak «HODRİ MEYDAN» diyor.

Türkiye, sınıf savaşımının giderek keskinleştiği, yeni boyutlar aldığı bir dönem yaşıyor. İşçi sınıfı, bu savaşımda tekelci burjuvaziye, gericiliğe, faşizme, emperyalizme karşı dimdik ayakta. Yumruğu sıkılı bekliyor.

Türkiye işçi sınıfı ve onun öncü sendikal örgütü DİSK tarafından 500 binlik bir gösteri ile kutlanmasını engelleyemediler. Tüm bu demokratik kazanımlar tekelci burjuvaziye korkulu günler yaşattı. Korkuyu yüreğine saldı.

Tekelci burjuvazi ve onun örgütleri, özellikle MESS bu kez başka yöntemler deniyor. Grup sözleşmelerini işçi sınıfına dayatmak istiyor. MESS'in amacı bir anda binlerce işçiyi greve çıkararak Maden-İş'i ve burdan giderek DİSK'i çökertmek. Oysa unuttukları birşey var. İşçi sınıfımız DGM'ye geçit vermediği gibi, MESS' in bu oyununa da geçit vermeyecektir. Aç kalmak, susuz kalmak pahasına...

Maden - İş'in bilinçli üyeleri bu o-

ruğu sıkılı bekliyor. Önündeki güzel, aydınlık günlere olan özlemi ve inancı ile. Ekmeğine, aşına, canına göz koyanların hevesini kursağında koymak için hazır işçiler.

Tekelci burjuvazi, 1970'te 274 ve 275 sayılı yasalarda değişiklik yaparak DİSK'i kapatacaktı. 15 - 16 Haziran'da işçiler genel direniş dedi. Yüzbin işçi İzmit'ten İstanbul'a yürüdü. 1976'da egemen güçler faşist DGM'leri yeniden yasalaştırmak için harekete geçtiler. İşçi sınıfı 16 Eylül'de Genel Direniş dedi. Hem de bu kez 500 bin işçiyle. Hayat durdu. Makineler durdu. Egemen güçler, 52 yıldır yasakladıkları, «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak yutturdukları 1 Mayıs'ın 1976'da

yunu da boşa çıkaracak. İşverenlerin yalan, dolan, kuru tehdit, kandırmalarına boyun eğmeyecektir. Birliğini bozmasına izin vermeyecektir. Grup sözleşmelerini kabul etmiyoruz diyen Maden - İş üyelerinin, 19 - 20 - 21 Nisan günleri İstanbul Spor Sergi Sarayı'ndaki bölge toplantılarında haykırdıkları, «DGM'yi ezdik, sıra MESS'te» sloganı önümüzdeki günlerde hayat tarafından doğrulanacak. İşçi sınıfımız bu kıran kırana savaşta MESS'i yerle bir edecektir. Çünkü işçilerin bu savaşımda «zincirlerden başka kaybedecek bir şeyi yok». Oysa kazanacağı bir zafer, daha güzel, daha onurlu, daha yaşanası bir gelecek var. DGM'yi ezdik, MESS'i ezmek için ileri.

ROPÖRTAJ

ŞÜKRÜ SIRTLI - TENEKECİ ÇIRAĞI - PERŞEMBE PAZARI

İYG — Çırakların sayısı, ortalama yaşları nedir?

● Burada çırak olarak bir ben varım. Yaşım 11'dir.

İYG — Çalışma saatlerin ve günler nasıl?

● Ben hergün sabah 8'den akşam 7'ye kadar çalışırım. Öğle paydosu var ama ben atelyeden ayrılmadığım için yemeğimi burda yerim. Pazar hariç hergün aynı şekilde çalışırım.

İYG — İşe girerken sözleşme yaptın mı? Yaptınsa hükümleri ne?

● Ben işe girerken hiç bir sözleşme yapmadım. Esasen sözleşme nedir, çıraklara uygulanır mı onu da bilmiyorum.

İYG — Sen şimdi çırak olarak mı, yoksa ucuz işçi olarak mı çalışıyorsun?

● Doğrusu adım çırak. Ama benim burada yapmadığım iş yok. Ustamın ayak işlerini bile ben yapıyorum.

İYG — Usta veya kalfalarla akrabalığınız var mı?

● Hayır, yok.

İYG — Size mesleki eğitimi kim veriyor? Nasıl?

● Ustam öğretiyor. Ama zannedersem mesleğin inceliklerini öğretmekten kaçınıyor. Çünkü az açıklama yapıyor. Doğrusu ben kendi kendime öğrenebildiğim kadar öğreniyorum.

İYG — Daha başka şeyler öğretiyor mu ustan?

● Eğer yerleri süpürmek, bakkala gitmek, hamallık yapmak derse bunları iyi öğreniyorum.

İYG — Çıraklarla ilgili genel kanunlara uyuluyor mu?

● Bizim böyle şeylerden haberimiz yok. Çıraklarla ilgili kanunlar var mı ki? Ama yaptığım işlere ve başıma gelenler çok.

İYG — Ne kadar ücret alıyorsun? Artış oluyor mu?

● Haftalık 150 TL ile işe girdim. Daha artmadı. Bir sene oldu bekliyorum. Galiba artacağı da yok bu gidişle.

İYG — Daha başka söylemek istediğin şey var mı?

● O kadar çok söyleyecek şey var ki. Hangisini anlatayım? Bir kere iş kazalarına karşı hiç bir güvencem yok. Bir kere arabadan tenekeleri indirirken tenekeler ayağıma düştü. Bir hafta işe gidemedim. Haftalığımı ustam vermedi. Sonra sigortam da yok. İhtiyacım olmasa çalışmam abi. Ama ne yapalım ki mecburuz. Yoksa bu eziyet çekilmez.

Ekmeğimiz, onurumuz için mücadeleye

HAZIR OL

1 MAYIS 1977 V

1 MAYIS'LAR VE ÇEŞİTLİ TARİHSEL DÖNEMLERDE TAŞIDIĞI ÖZELLİKLER

Uluslararası işçi sınıfının birlik - mücadele - dayanışma günü olan 1 Mayıs, tarih sahnesine çıkışından buyana, yani dünya işçi sınıfının son bir asırlık savaşımında, getirdiği sonuçlar açısından önemli bir yere sahip olmuştur. İşçi sınıfının birlik - mücadele ve dayanışma günü olma temel özelliğinin yanısıra, dünyanın ve tek tek ülkelerin içerisinde bulunduğu sosyal, politik ve ekonomik koşullara bağlı olarak 1 Mayıs'lar, belirli tarihi dönemlerde değişik ve derin görünümler kazanmışlardır.

19. yüzyılın sonunda 1 Mayıs'lar, 8 saatlik işgünü için yürütülen çetin ve kanlı savaşımlarla nitelenir. Birinci emperyalist paylaşım savaşı sırasında 1 Mayıs'lar, emperyalist savaşa karşı konulan savaşı, halklar arasında barış - dostluk ve anti - emperyalist dayanışmayı temsil etmiştir. 1917 yılında Çarlık Rusya'sında, Lenin'in başında bulunduğu Bolşevik Parti'nin önderliğinde gerçekleştirilen «Büyük Ekim Sosyalist Devrimi»nden sonra 1 Mayıs'ları belirgin kılan özellik, tarihin bu ilk işçi - köylü devletiyle, yani Sovyetler Birliği ile uluslararası dayanışmadır ve bu özellik günümüze dek kalınlaşan bir çizgi biçiminde uzanmaktadır. 20. yüzyılın ortalarına doğru 1 Mayıs'lar, kapitalist veya sosyalist olsun, dünyanın her tarafında faşizme, ırkçılığa ve militarizme karşı güçlü çıkışlar olarak kendisini ortaya koymaktadır.

Faşizmin bir sistem olarak yenilmesinden sonra 1 Mayıs'ların önemi arttığı gibi, daha karmaşık nitel bir görünüme bürünmüştür.

Sosyalist ülkeler topluluğunun oluşması ile 1 Mayıs'lar, tarih sahnesine yeni çıkan bu ana devrimci dalga ile dayanışma noktasına ulaşmıştır.

Yine bu dönemde hızlanan ulusal kurtuluş hareketlerine destek, 1 Mayıs'ları karakterize eden diğer bir özelliktir. Ancak, faşizmin bir sistem olarak yenilmesinden buyana 1 Mayıs'ların en karakteristik özelliği, insanlığın bir daha savaş görmemesi, dünya barışı ve bunun günümüz koşullarında uygulanması olan barış içinde birlikte yaşama, politik yumuşamanın askerî yumuşama ile tamamlanması, detanta tersilmez bir nitelik kazandırılması, nükleer silahların yokedilmesi istemlerinin en güçlü biçimde haykırıldığı bir gün olmasıdır.

Bütün bunlarla birlikte, 1 Mayıs'ların değişmez temel özelliği, işçi sınıfının uluslararası birlik - mücadele ve dayanışma günü olma niteliğidir. Değişik tarihsel dönemlerde, koşulların bir sonucu olarak 1 Mayıs'ların kazandığı özel anlam, bu değişmeyen temel özelliği geri plana atmaz.

Emperyalist - kapitalist sistemle, sosyalist sistem arasındaki sınıf savaşına ve ulusal kurtuluş hareketlerinin zaferlerle taçlanmasına tanık olan günümüz dünyasında, 1 Mayıs'ların da, dünyanın bu değişik görünümü yansıtmaması düşünülemez.

Sosyalist ülkeler topluluğunda 1 Mayıs'lar, elde edilen kazanımların ve en başta işçi sınıfının iktidarının korunması, toplumun sosyalist yönde kuruluşunun güçlendirilmesi, geçmişin deneylerinin gözden geçirilmesi ve yeni görevlerin öne sürülmesini getiren sınav günleridir.

Kapitalist ülkelerde 1 Mayıs'lar, çok uluslu tekellerin erkine (iktidarına) son verilmesi, toplumun, hayatın her alanında demokratikleştirilmesi savaşımının güçlü halkalarıdır.

Ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı sürecinde bulunan Asya, Afrika, Latin - Amerika ülkelerinde 1 Mayıs'lar, emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırk ayrımına ve yeni - sömürgeciliğe karşı savaş bayrağının en yükseklerde dalgalandırıldığı gündür.

1 Mayıs'lar, dünya çapında olduğu kadar, ulusal çaplarda da, o ülkenin dünya içerisindeki yerine, toplumsal koşullarına, sınıfların karşılıklı mevzilenişine göre değişik anlamlar taşır.

Sovyetler Birliği'nde, Bulgaristan'da, Çekoslovakya'da toplumun yeniden inşasının başarılarını sergileyen 1 Mayıs'lar, Fransa'da sol güçlerin iktidara ayağını dayayan güçlü birliğini, Şili'de faşist generaller cuntasına karşı halkın yükselen demokratik savaşımını, İspanya'da Franko faşizminin işçi sınıfının yumruklarıyla moloz yığını haline getirilişini, Angola'da, Mozambik'te, Vietnam'da ulusal kurtuluşun sosyal kurtuluşla birleştirilmesinin güçlenmesini simgeler.

Türkiye'de 1 Mayıs'lar, kutlanıldığından buyana, toplumsal yapımızın gelişimine paralel olarak, değişik dönemlerde değişik özellikler kazanmıştır. Bu özellikler, işçi sınıfı hareketinin ekonomik ve politik gelişimiyle yakından bağlıdır.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS'LAR

Ulusal kurtuluş savaşı döneminde kutlanan 1 Mayıs'lar, emperyalist işgalcilere ve yerli işbirlikçisi İstanbul Hükümetine karşı kitlesel gösterilere dönüşmüştür ve işçi sınıfımız fabrikalardan cephe önlerine kadar uzanarak, boydan boya savaşın içerisinde yeralmıştır.

Ulusal kurtuluş savaşının başarıya ulaşmasından sonra 1 Mayıs'lar, ulusal kurtuluşun sosyal kurtuluşla tamamlanması doğrultusunda ileri sürülen istemlerin hayata geçirilmesi için açık ve güçlü birer çağrı niteliğindedir. Bu istemler, toplumsal hayatın her alanında demokratikleşmeyi sağlayacak dönüşümler ve demokratik bir toprak reformu şeklinde özetlenebilir.

İkinci dünya savaşı döneminde 1 Mayıs'lar, emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırk ayrımına, militarizme ve sömürgeciliğe karşı savaş günleri olarak işçi sınıfımızın tarihine geçmiştir.

1950 - 60 yılları arasında kutlanan 1 Mayıs'lar, egemen güçlerin temsilcisi Bayar - Menderes diktasına karşı tüm emekçileri ve demokratik güçleri tek cephede toplamaya yönelik birer çağrıdır.

1960 - 71 yılları arasında kutlanan 1 Mayıs'lar elde edilen demokratik kazanımların korunması, toplumsal hayatın demokratikleştirilmesi doğrultusunda yeni hakların kazanılmasına yöneliktir.

12 Mart faşizmi döneminde kutlanan 1 Mayıs'lar, halkın üzerine bir karabasan gibi çöken emperyalist ve faşist güçlerin baskı ve terör düzenine son verilmesi, ileri demokratik bir düzen doğrultusunda demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için eylem günleridir.

1 MAYIS'LARIN BUGÜNKÜ ANLAMI

İçinde bulunduğumuz koşullarda Türkiye'de 1 Mayıs'lar, emperyalist güçlerin ve yerli işbirlikçisi tekelci büyük sermayenin politik karargâhı gerici faşist karması MC'ye karşı verilen bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının gelişimi ile yakından bağlı olan özellikleri içerir.

Burjuvazinin, işçi sınıfının uluslararası birlik - mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı 1925 yılında yasaklamasından buyana kutlanan 1 Mayıs'lar, aynı zamanda bu yasak zincirinin kırılması, işçi sınıfının savaşkan geleneğinin sürdürülmesini de hedeflemiştir. Yasaklamalara ve çetin savaşım koşullarına rağmen, işçi sınıfımız 1976 yılında, hem bu yasak zincirini kırmış, hem de savaşkan geleneğini sürdürerek, toplumun ilerlemesinde sonuna kadar en direşken, en kararlı, en tutarlı sosyal güç olduğunu dost - düşman herkese kabul ettirmiştir.

Ancak 1 Mayıs'ların, toplumsal yaşantımız ve sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşımımız açısından taşıdığı özellikler ve getirdiği sonuçlar bunlarla sınırlı değildir. **1 Mayıs'ların son iki yıl içerisinde kitlesel bir biçimde kutlanmaları, yalnız işçi sınıfının savaşkan tarihinde değil, toplumsal hayatın her alanında derin sonuçlara yolaçan tarihsel bir olaydır.** Bu sonuçlar üzerinde durmak, gençlik hareketi açısından gerekli dersleri çıkarmak, bizim en doğal görevimizdir.

1976 ve 1977 1 MAYIS GÖSTERİLERİ ve SONUÇLARI

Herşeyden önce 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik - mücadele ve dayanışma günü olması nedeniyle, işçi sınıfının örgütsel gücünü sınaması, disiplini pekiştirmesi, savaşım gücünü çelikleştirmesi açısından, her yönüyle bir savaş günüdür.

1976 ve 1977 yıllarında kitlesel bir biçimde kutlanan 1 Mayıs'lar, işçi sınıfının sendikal birliği açısından birer ileri adım olmuştur. Türk - İş'in AP'D güdümlü yönetici kliğinin «katılanları atarız» türünden tehditlerine rağmen, Türk - İş'e bağlı sendikaların ve işçilerin, 1 Mayıs gösterilerine kitlesel olarak katılmaları, işçi sınıfı-

1 MAYS'LARIN SON İKİ YIL İÇERİSİNDE KİTLESEL BİR BİÇİMDE KUTLANMALARI, YALNIZ İŞÇİ SINIFININ SAVAŞKAN TARİHİNDE DEĞİL, TOPLUMSAL HAYATIN HER ALANINDA DERİN SONUÇLARA YOLAÇAN TARİHSEL BİR OLAYDIR. BU SONUÇLAR ÜZERİNDE DURMAK, GENÇLİK HAREKETİ AÇISINDAN GEREKLİ DERSLERİ ÇIKARMAK, BİZİM EN DOĞAL GÖREVİMİZDİR.

YE SONUÇLARI

nın sendikal birliği açısından olumlu bir gelişmedir. Yine bağımsız bazı sendikaların da 1 Mayıs'a katılmasını genel olarak böyle değerlendirmek gerekir. Ancak bu olumlu gelişmeler güçlendirilmeli, sarı sendikacılıkla sınıf sendikacılığı arasında «bağımsız» ve «tarafsız»lığın olamıyacağı gerçeği hayata geçirilmelidir. İşçi sınıfımızın devrimci sendikal birliğini DİSK'in çatısı altında toplamak için ölümü ve hapisleri bile göze aldığını hiç bir zaman unutmamak gerekir. Şuna inancımız tamdır ki, işçi sınıfımız, devrimci sendikal birliğinin önüne dikilen bütün sarı duvarları yıkacaktır. **«1 milyon üyeli DİSK»** hedefi, bunun en büyük halkası olacaktır.

Ayrıca, işçi sınıfımızın sendikal birliğinin, onun politik birliğinin de zorunlu bir ön koşulu olduğu gözönünde tutulursa, konunun önemi daha iyi anlaşılır.

İşçi sınıfının birliği sorununa çok yakından bağlı olan bir konu da, tüm ulusal demokratik güçlerin güç ve eylem birliğidir.

Emperyalist çevrelerden ve yerel işbirlikçisi gerici faşist karması MC'den kaynaklanan faşist tırmanışın ve kanlı terörün karşısına tüm ulusal demokratik güçlerin sürekli eylem birliğini diktiğimiz zaman, gerici faşist güçleri geriletip, toplumun ilerlemesinin yolunu açabileceğimiz gerçeği, bugün tüm emekten yana, halktan yana güçler tarafından dile getirilmekte ve savunulmaktadır. Ancak, şu da bilinmektedir ki, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, bu eylem birliğinin başını çekecek olan işçi sınıfımızın sendikal ve politik birliğinin güçlenmesine büyük ölçüde bağlıdır. İşçi sınıfımızın her alanda birliğinin gelişmesi, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin yolalmasını beraberinde getirmekte, hızlandırıcı bir faktör rolünü oynamaktadır.

Son iki yılda gerçekleştirilen 1 Mayıs gösterileri, bu yargıyı tümüyle doğrulayan canlı birer örneği teşkil etmişlerdir. İşçilerin, köylülerin, öğretmenlerin, teknik elemanların, kadınların, öğretim üyeleri ve öğrencilerin, kısaca tüm emekçi katmanların, kendilerinin özgül sorunlarını dile getiren belgileri, demokrasi savaşımının «Faşizme geçit yok», «İleri demokratik bir düzen», «141 - 142'ye hayır» gibi ortak belgileri ile birleştirerek hep birlikte haykırması, bu açıdan tarihsel bir olay olarak ele alınmalıdır. Bu olay, aynı zamanda, ekonomik savaşımın politik savaşımla giderek daha sıkı bütünleşmeye doğru gittiğini de göstermektedir ki bu, sevindirici bir aşamadır.

1 Mayıs 1977 gösterisinin bu anlamda bir kez daha kanıtladığı bir doğru da şu olmaktadır: Gerek işçi sınıfının birliği, gerekse tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, savaş alanlarında pekişecektir. Birlik ve dayanışmanın önüne konulan yapay engeller, savaş alanlarında ortadan kaldırılacaktır!

1976 ve 1977 1 Mayıs gösterilerinin en önemli özelliklerinden birisi de şudur: İşçi sınıfımız, yalnız kendi sınıf çıkarlarını değil, tüm emekçi katmanların çıkarlarını da ısrarla dile getirmekte ve savunmaktadır: Gençliğe can güvenliği, seçme yaşı 18 olmalıdır, demokratik bir toprak reformu, tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı, her işyerinde kreş, analığa saygı vb... türünden belgilerin işçi sınıfımız tarafından ileri sürülmesinin başka bir anlama gelmiyeceği açıktır.

Burada, özellikle üzerinde durmamız gereken bir nokta, işçi - köylü bağlaşıklığıdır (ittifakıdır). Demokratik bir toprak reformunun, emekçi köylülere tüm sosyal, politik haklarının tanınması gerektiğinin işçi sınıfımız tarafından savunulmasının, işçi - köylü bağlaşıklığı açısından önemi büyüktür. Emekçi köylüler, bu tür eylemlerden sınayarak işçi sınıfı ile yakın, canlı, sürekli ve organik bağlar kurmanın zorunluluğunu anlayacaktır ve anlamaktadır. İşçi - köylü bağlaşıklığının teorik düzeyden pratiğe indirgenmesinin başka yolu yoktur.

1976 ve 1977 tarihsel 1 Mayıs gösterilerinin doğurduğu önemli bir sonuç da, işçi sınıfının bu tür savaş alanlarından geçerek uluslararası dayanışma bilincinin bilenmesidir. Dünyanın istisnasız her tarafındaki sınıf kardeşi işçileri ile birlikte meydanları aynı günde doldurup, uluslararası işçi sınıfının «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz», «Savaşsız - Sömürüsüz Bir Dünya» türünden ortak belgilerini, gökyüzünü nefesleriyle dolduracakmış gibi hep bir ağızdan haykırmaları, uluslararası dayanışma bilincini güce dönüştüren gerçekten tarihsel bir olaydır.

Bu arada işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DSK'in, çeşitli ülkelerdeki 1 Mayıs gösterilerine temsilciler göndermesi ve o ülkelerin temsilcilerini ülkemize davet etmesi, işçi sınıfının uluslararası dayanışma bilincini pekiştiren itici bir etken rolünü oynamaktadır.

1 Mayıs 1977 gösterisinin gençlik hareketi açısından taşıdığı anlam gerçekten derin ve çok yönlüdür.

1 Mayıs 1977 tarihsel gösterisinde, işçi - gençlik dayanışmasının en güzeli, en kitleseli verilmiştir. Diğer ilerici, devrimci gençlik örgütlerinin yanısıra, özellikle «Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur» belgisini klavuz edinen İGD'nin 50 bin kişiyi aşkın korteji ile 1 Mayıs alanına girmesi; işçilerin, emekçilerin ilerici gençlere gösterdiği yakın ilgi, coşkun sevgi ve sıcak dayanışma gösterisi, bunun kanıtıdır.

1976 VE 1977 GÖSTERİLERİNİN, İŞÇİ SINIFININ EN GÖRKEMLİ, EN KİTLESEL, EN ÖRGÜTLÜ, EN DİSİPLİNLİ EYLEMLERİ OLDUĞUNU VE 1977 1 MAYIS GÖSTERİSİNİN, DAHA ÖNCEKİ GÖSTERİLERDEN GEREK BİÇİM, GEREKSE İÇERİK AÇISINDAN DAHA İLERİDE OLDUĞU HERKES TARAFINDAN KABUL EDİLMEKTEDİR. EMPERYALİST ÇEVRELERİN, İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ SERMAYENİN, GERİCİ FAŞİST KARMASI MC'NİN DÜZENLEDİĞİ; CIA AJANLARININ, FAŞİST KOMANDOLARIN VE MAOCU FAŞİSTLERİN ROL ALDIĞI KANLI 1 MAYIS SALDIRISI, 1 MAYIS 1977 TARİHSEL GÖSTERİSİNİN YUKARIDAN BERİ BELİRTEGELDİĞİMİZ ÖZELLİKLERİNE GÖLGE DÜŞÜREMEMİŞTİR.

Aynı zamanda 1 Mayıs'lar, ilerici gençliğin, işçi sınıfının örgütsel hareketinden, çelik disiplininden dersler çıkardığı önemli bir gündür. 1 Mayıs'lar işiç sınıfıyla ve tüm ulusal demokratik güçlerle yakın ve canlı bağların geliştirildiği birleşik eylem alanlarıdır. 1 Mayıs'lar, işçi sınıfıyla gençlik hareketi arasına konmaya çalışılan ve bazı «sosyalist sorumsuzların» ileri sürdüğü yapay engellerin yıkıldığı gündür.

Kuşkusuz, 1 Mayıs gösterilerinin gençlik hareketi açısından taşıdığı önem, daha pek çok açıdan irdelenebilir ve biz önümüzdeki sayılarda bu noktaları içeren yayınlarımızı sürdüreceğiz. Ancak, burada, gençlik hareketi ile işçi sınıfı arasındaki bağların güçlendirilmesi sorunu üzerinde durmak istiyoruz.

İşçi sınıfı ile gençlik hareketi arasındaki bağ iki köprüden açılabilir, güçlendirilebilir. Birincisi; hem işçi sınıfının nöbet devralıcısı, kan tazeleyicisi, aynı zamanda bir yaş kategorisi olmaktan ileri gelen özellikleri nedeniyle gençliğin bir kolu olan işçi gençlik, bu köprü rolünü oynayabilir. Diğer yandan bir bütün olarak gençlik hareketini işçi sınıfının siyasal çizgisine uyumlu kıldığımız ve bunu hayata geçirdiğimiz zaman, işçi sınıfı ile gençlik hareketi arasındaki ikinci yolu açmış oluruz.

1 Mayıs gösterileri, bu gerçekleri doğrulayan gelişmelere tanık olmuştur.

İşçi gençler, 1 Mayıs gösterilerinin hazırlanmasından, örgütlenmesine dek bütün aşamalarında etkin görevler almış ve politik deneyimini zenginleştirmiştir. Ayrıca İGD saflarında yürüyen binlerce işçi genç, kendi özel istemlerini dile getiren belgileri dile getirerek, 1 Mayıs 1977 gösterilerine yeni bir özellik kazandırmıştır. Bütün bunlar, işçi gençliğin tarihsel rolünü oynamaya hazırlandığının işaretleridir ve gençlik hareketinin kalıcılığı bu olumlu gelişmelerin güçlenmesine bağlıdır.

İGD'nin kortejinin, işçi sınıfının disiplininden örnek olarak gösterilerde yer alması, kendi istemlerini işçi sınıfının istemleri ile birleştirmesi ise, işçi sınıfı ile gençlik hareketi arasındaki bağları güçlendiren ikinci bir etkendir.

Herkesin kabul ettiği bir gerçektir ki, 1 Mayıs 1977 tarihsel gösterisi, işçi - gençlik dayanışmasının teorik bir doğru olmaktan, pratik bir düzeye indirgendiği yeni ve güçlü bir eylem alanı olmuştur.

Bütün bu özellikler ve genel hatları ile çıkardığımız sonuçlar, 1976 ve 1977 gösterilerinin, işçi sınıfının en görkemli, en kitlesel, en örgütlü, en disiplinli eylemleri olduğunu ve 1977 1 Mayıs gösterisinin, daha önceki gösterilerden gerek biçim, gerekse içerik açısından daha ileride olduğunu göstermektedir. Emperyalist çevrelerin, işbirlikçi tekelci sermayenin, gerici faşist karması MC'nin düzenlediği, CIA ajanlarının, faşist komandoların ve maocu faşistlerin rol aldığı kanlı 1 Mayıs saldırısı, 1 Mayıs 1977 tarihsel gösterisinin yukarıdan beri belirtegeldiğimiz özelliklerine gölge düşürememiştir. Aslında, bu çevreleri böylesine bir saldırıya iteleyen neden de, bu gösterinin gerek işçi sınıfımızın savaşkan tarihinde, gerekse toplumsal hayatın her alanında doğurduğu olumlu sonuçlardır. Saldırıyı düzenleyen çevreler, bu sonuçları ortadan kaldırmak için boğazlarına kadar kan deryasının içine girmişlerdir. Fakat tarihin tekerleğini hiç bir güç geri döndüremez ve onlar bu kan denizinin ufkundan yükselen güneşin ışınları karşısında eriyip gideceklerdir.

EMPERYALİST GÜÇLERİN, İŞBİRLİKÇİ FAŞİST KOMANDOLAR VE MAOCU KANLI

1 Mayıs 1977 işçi sınıfımızın şanlı savaşım tarihinde yeni bir adım, yeni bir zafer oldu. Daha şimdiden tarihe altın harflerle yazıldı. Türkiye işçi sınıfı, ilerici - demokratik güçler, bugüne değin ülkemizde gerçekleştirilen en büyük, en görkemli, anti - faşist kitlesel çıkışı olan 1 Mayıs 1977'de ateş çemberinden geçtiler. Kavganın göbeğinde çelikleştiler. Provokasyonun en aşağılığını, en düzenlisini yaşadılar. CIA'lerin, MİT'lerin, Demirellerin, Türkeşlerin MC'sinin kişiliğinde siyasî erki elinde tutan emperyalist güçlerin ve egemen burjuvazinin hegomanyasını kolaylıkla teslim etmeyeceğini, sonuna kadar her savaşım biçimini deneyeceğini gördüler. Sınıf savaşımının kılıçtan keskin, kalemden sivri uçlu olduğunu gördüler. Faşist komandoların, maocu bozkurtların, egemen güçlerce nasıl kullanıldığını gördüler.

İşçiler, emekçiler, gençler çok şeyler gördüler, çok şeyler öğrendiler 1 Mayıs'ta!..

1 Mayıs 1977 ders oldu hepimize. Daha nice dersler çıkaracağımız zengin bir deneyim oldu. Akla - kara, iyi ile kötü belirginleşti, saflar netleşti 1 Mayıs'ta!..

1 MAYIS'A NASIL GELİNDİ

Hazırlıkları günlerce önceden başladı. DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca, 17 Mart günü, bu yıl da büyük törenlerle 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele, dayanışma gününün DİSK öncülüğünde kutlanacağını açıkladı. Bu karar üzerine işçiler yoğun bir çalışma temposu içine girdiler. Fabrikalarda 1 Mayıs komiteleri oluşturulmaya başlandı. Her fabrikada güvenliğin sağlanmasında görev alacak işçiler saptandı. 1 Mayıs hazırlık komiteleri 1 Mayıs günü taşınacak panoları, pankartları hazırlamaya başladılar. 1 Mayıs günü mitingin güvenliğini sağlamak üzere DİSK 20 bin üyesini görevlendirdi.

Bu arada Türk - İş'e bağlı ve bağımsız bazı sendikalar işçi sınıfının birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs'a katılma kararı aldılar.

Böylece, 1 Mayıs'a adım adım yaklaşılıyor, hazırlıklar hızla ilerliyor, yeni yeni demokratik kuruluşlar mitinge katılacaklarını açıklıyorlardı, günbe gün.

Hazırlıklar sürdürülürken, DİSK 22 Nisan günü bir bildiri yayınlayarak, mitinge katılmak isteyen kuruluşları ortak bir toplantıya çağırıyor ve mitingin nasıl gerçekleşip, ne gibi ilkelere uyulması gerektiğini ortaya koyuyordu. Toplantıya 17 demokratik kuruluş katıldı. Alınan kararlara göre mitinge İGD, TÖB - DER, İM - DER, TMMOB, KÖY - KOOP, İKD, TÜS - DER, TÜM - DER, TÜTED, Tüm Teknik Elemanlar ve Teknikerler Derneği Çağdaş Hukukçular Derneği, Barış Derneği, GİB - DER, PİM, DHKD, DEV - GENÇ ve DDKD kendi örgüt flamaları altında katılacaklar ve DİSK'in tesbit ettiği ilkelere uyacaklardı.

DİSK, 1 Mayıs'ta atılacak belgilerini de saptamıştı. Bu belgiler arasında; **«faşizme geçit yok, ileri demokratik bir düzen, 141 - 142 kalksın - özgürlükler alınsın, 1 Mayıs 1 Mayıs ilk dileğimiz yaşatacak seni tunç bileğimiz, bağımsız Türkiye, yaşasın 1 Mayıs vb»** vardı.

DİSK sloganları saptayıp, katılacak demokratik kuruluşların isimlerini açıklarken, aynı zamanda kesin tavrını ortaya koyuyor, «Mitingde ancak DİSK'in ilkeleri doğrultusunda katılmayı kabul eden 17 demokratik örgüt yer alacaktır» diyordu. Bu açıklama doğal olarak, DİSK'e saldırıyı resmi politikaları haline getiren, iplikleri çoktan pazara çıkmış anti - komünizm şampiyonu maocu grupçukların nıitinge katılamaması demekti.

GERİCİLER BOŞ DURMUYOR, GERİCİ BASIN «DEVLET ELDEN GİDİYOR« FERYATLARINA HIZ VERİYOR

İşçi sınıfı, onun devrimci sendikal örgütü DİSK, ilerici - demokratik kuruluşlar 1 Mayıs hazırlık çalışmalarını sürdürürken, gerici faşist güçler de boş durmuyorlardı. 1 Mayıs İşçi Bayramına tamamen karşı olmalarına, 1 Mayıs'ı «komünist bayramı» olarak nitelemelerine karşın 1 Mayıs'a hazırlanıyorlardı. Kuşkusuz onların hazırlıkları ilerici güçlerle aynı değildi. Gericiler, faşist güçler, 1 Mayıs'ı önlemenin, önlenemezse provoke etmenin, kamuoyunu ilericilere, devrimcilere karşı kışkırtmanın peşindeydiler.

Gerici emelleri için gerici - besleme basını harekete geçirdiler. 1 Mayısı'n kanlı olaylara gebe olduğunu, «maocularla. marksist - leninistlerin» birbirine gireceğini, «komünistlerin yağma eylemlerine» başlayacağını, mallara el koyacaklarını için için işlemeye başladılar gerici yayın organlarında. Tüm gerici basın ağız birliği etmişcesine 1 Mayıs'ta olay çıkacağını söylüyor, ilericilere, işçi sınıfına, DİSK'e yalanın, iftiranın en kuyruklusu, en dolambaçlısı ile saldırıyordu.

Saldırılar 1 Mayıs'ın arifesinde daha bir yoğunluk kazandı. Konuyla ilgili olarak egemen burjuvazinin «Tercüman»ında kendisi hepimizce malûm Rauf Tamer şunları söylüyordu: **«...arabalar tahrip edilecek, camlar kırılacak, inşallah aldanırız ama kanlar akacak, çeşitli solcu gruplar arasında slogan kavgasıdır bu»** (1 Mayıs Tercüman). Yine aynı Tercüman'dan Ahmet Kabaklı ise 30 Nisan tarihli yazısında; **«Yarın komünist bayramı, 1 Mayıs! Türkiye'de de bayram ilan etmek için ortalığı velveleye verecekler, kalabalıklar toplayıp yürütecek ve bağırtacaklardır. Polisle vuruşmaları muhtemeldir. Cinayetler işlenebilir, mallara, canlara el konabilir.» «Taktik icabı kendi aralarında dövüşebilirler, saf vatandaşlar bu arada ölebilirler...»**

Yerli, yabancı gericilik güçleri işte böylesine bir tertip içerisindeydiler. Günlerce önceden 1 Mayıs mitinginde kanlı olaylar çıkacağının söylentisini yaymışlardı. Çatışma çıkacak demişlerdi. Olacak olayları daha önceden «tahmin» etmişlerdi. Ancak, bu yalnız bir tahmin miydi? Yoksa önceden hazırlanan bir senaryonun adım adım uygulanması mı?

MAOCULAR NE YAPIYOR?

Kanlı 1 Mayıs olaylarının en büyük sorumlularından maocular da çok öncelerden hazırlanmaya başlamışlardı.

Öyle ya! Onlar bozguncu, provokatör değil miydi? Onlar olmasa egemen güçlerin senaryosu eksik kalmayacak mıydı? Hatta, böylesi büyük bir provokasyonu belki de gerçekleştiremiyeceklerdi...

Maocu grupların kendi aralarında kimin daha çok «maocu» olup olmadığı yüzünden bir post kavgasının sürüp gittiği gözlerimizin önünde sürüp gidiyor. Maocular öyle bir hızlı ayrışım sürecindeler ki, her yeni gün, yeni bir grup, yeni bir yayın organı boy veriyor.

Ama, amaç bozgunculuk olduktan sonra, ne düşmanlıklar sona eriyor, ne «kutsal ittifaklar» kuruluyor. İşte Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu'nun 1 Mayıs'la ilgili kampanyası ve sözüm ona «proletaryanın bağımsız tavrı», «3'lü çetenin» 1 Mayısı baltalamak için oluşturduğu kutsal ittifaktı.

Maocular, «1 Mayıs'a katılacağız» diyorlardı. **«Taksim alanını, sosyal faşistlere zindan edeceğiz»** diyorlardı. Hatta fısıltı gazetelerinde **«mitinge stenlerle gideceğiz»** diyorlardı. **«Sosyal faşistlerin kanlı tertipleri devrimcilerin 1 Mayıs'a katılmaların engellenemeyecektir, sosyal faşistlerin cinayetleri yanlarına kalmayacaktır, tek tek hesap sorulacaktır** (Halkın Birliği 26 Nisan 1977) deniyordu. **«Her 1 Mayıs süper devlet ve işbirlikçilerine indirilmiş bir yumruk olsun»** (Halkın Yolu, 26 Nisan 1977) diyorlardı. **«...1 Mayıs'ta faşist - sosyal faşist terörü ve reformist engellemeleri yıkalım, militarist güçlerin saldırıları üzerine cesaretle yürüyelim»** (Halkın Kurtuluşu, 25 Nisan 1977) diyorlardı. Ve gerici - tekelci basınla ağız birliği ederek DİSK'e, İGD'ye saldırıyorlardı.

Bir de, aslında çok şey söyleyen ama, gelişmeleri perde arkasından izleyen «Halkın Sesi», nam-ı diğer «CIA'nın Sesi» maocu dergisi vardı. Onlar 1 Mayıs'a grup olarak katılmayacaklarını açıklamışlardı. Yalnız: öyle bir yayın yapıyorlardı ki! Onlar da 1 Mayıs'ta işçi sınıfına, devrimcilere yönelik hedefler saptıyorlar, «1 Mayıs'ta revizyonist zinciri kıralım» yazılarıyla provokasyona katılıyorlardı. (Halkın Sesi'nin tutumuyla ilgili bir yazı diğer sayfalarda yeralıyor.)

İşte 1 Mayıs'a böyle gelindi. Herkes kendi amacına göre hazırlanmış, üzerine düşen görevi uygulamak için gelmişti 1 Mayıs'a.

KANLI 1 MAYIS OLAYLARI

1 Mayıs günü 500 bini aşkın işçi, emekçi, genç, ihtiyar toplandı Taksim'de. Bir kol Saraçhane üzerinden gelmişti. Demokratik kuruluşların içinde yeraldığı II. kol Beşiktaş Barbaros Bulvarı'nda toplanmış, Dolmabahçe, Gümüşsuyu yoluyla akmıştı 1 Mayıs Alanı'na...

Kanlı saldırı, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in konuşmasının sonlarında patlak verdi. İlk önce üç el silah sesi duyuldu. Arkasından dört bir yandan kurşun yağmaya başladı işçilerin, emekçilerin, gençlerin üzerine.

İlk ateş Tarlabaşı'nda maocu grup tarafından açıldı. Daha sonra Taksim Sular İdaresi'nin üstünden, Kazancı Yokuşu çıkışında Pamuk Eczanesi'nin üst katından, İnter - Continental Oteli'nin üst katlarından ve alt terasından alana ateş yağmaya başladı. Bu oteli iyi tanıyalım. Bu otel, Şili'deki faşist cunta darbesine aktif bir biçimde katılmış, uluslararası ITT tekelinin Taksim'e diktiği bir oteldir. İnter - Continental ve Pamuk Eczanesi'nin üstünden uzun mevzili silahlarla doğrudan kürsüyü hedef alan atışlar yapıldı.

Ayrıca meydanın «güvenliğini sağlamakla» (!) görevli panzerler halkın üzerine sürülmüş, atılan ses bombaları ve yaylım ateşiyle panik ortamını daha fazla alevlendirmişlerdir. Kitleyi paniğe sürüklemede goşistlerin de büyük etkisi olmuştur. Bu kişiler, hiçbir şekilde halkın güvenliğini sağladıklarını ileri süremezler. Aksine, panik yaratarak can güvenliğinin sağlanmasını güçleştirmişlerdir.

Olayların seyrini izleyebilmek için maocuların konumunu çok iyi saptamak gerekiyor. 1 Mayıs Güvenlik Komitesi üyesi, Maden - İş Sendikası Genel Sekreteri

Mehmet Ertürk'ün konuya açıklık getirici sözleri özetle şöyle: **«Saat 13 sularında Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu gruplarından 2 bin kadar maocu Eminönü'nde toplanmışlardır. Bunlardan 300 kadarı 10'ar kişilik gruplar halinde Karaköy tarafına geçerken, geri kalanları Saraçhane'ye gitmişlerdir. Kazancı Yokuşu'ndan kaçmak isteyenlere sokak içinden ateş açanlar Karaköy'e geçenlerdir.»**

Saraçhanede toplananlar, kortejin arkasına takıldılar. Bir kısmı daha önceden Sular İdaresi çevresinde yer almış olabilirler.

Bunun yanında Tüm Maden - İş pankartı altında bir grupta Harbiye yönünden gelerek alanın giriş kısmında toplanmaya başlamışlardı...»

Kitleye, Taksim'in Gümüşsuyu tarafındaki çiçekçiler üzerinden de ateş edilmiştir. Görgü tanıkları buradan ateş açanların da maocu olduklarını söylemektedirler. Özellikle açılan ateşin çiçekçilerin biraz ilerisinde yeralan İlerici Gençler Derneği üyesi gençleri hedef aldığını belirtmektedirler.

Yine görgü tanıkları, beyaz bir Renault arabanın İstiklâl Caddesi çıkışından hızla gelip alanı taradıktan sonra, İnter - Continental Oteli'nden ateş açа açа gelen kadını aldıktan sonra Gümüşsuyu yönüne doğru kaçtıklarını belirtmişlerdir. Özellikle Kazancı Yokuşu'nun üst tarafından panzerler de ateş açmıştır. Yokuşun alt tarafından yaylım ateşine katılan maocu faşistler ise, buraya doluşan kitleyi iki ateş arasında bırakmışlardır.

Görüldüğü gibi provokasyon CIA ve MİT ajanlarının, faşist ve maocu bozkurtların çeşitli açılardan tamamladıkları bir bütünlük taşımaktadır. Senaryo, emperyalistlerin, CIA'nın, MİT'in, MC'nin masalarında hazırlanmış, maocu vatan hainlerinin, faşistlerin, ajan - provokatörlerinin, kışkırtıcıların eliyle kotarılmıştır.

Kanlı 1 Mayıs olaylarında, sayısı bugün bile kesinlikle bilinmeyen (yetkililer 34 diyor) onlarca ilerici devrimci hayatını kaybetmiş, yüzlercesi yaralanmış, 400 yurtsever gözaltına alınmıştır. Olayın asıl suçluları yakalanamamıştır! Baş suçlunun MC olduğu bu koşullarda yakalanamayacaktır da.

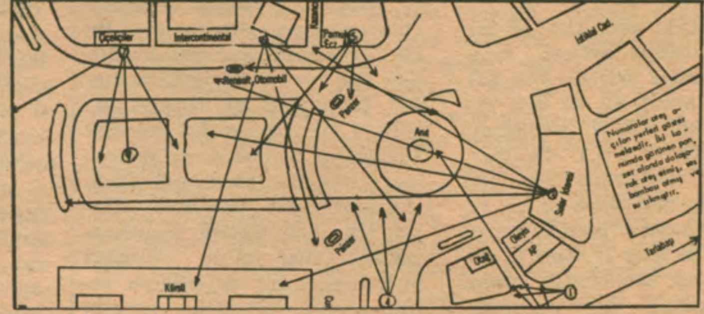
NE DEDİLER?

1 Mayıs günü, 1 Mayıs Alanında toplanan yüzbinlerce işçiye, emekçiye, aydına, memura, öğretmene, öğrenciye ölüm kusan, gözü dönmüşçesine, hedef gözetmeksizin yaşlı, genç, kadın, çocuk ayrımı yapmadan kurşun yağdıran CIA, onun yurdumuzdaki uzantısı, gerici - faşist - maocu karması çetelerin katliamı üzerine çok sözler söylendi; etkili ve yetkili çevreler, kanlı saldırının baş sorumluları, gerici güçler ve maocular tarafından

BURJUVAZİNİN DÜZENLEDİĞİ, CIA-FAŞİSTLERİN GERÇEKLEŞTİRDİĞİ:

PAZAR !..

Politika
Perşembe
5
MAYIS
1977

TARLABAŞI'NDAN İLK SALDIRIYI BAŞLATAN MAOCULAR (HAYAT Dergisinden alınmıştır)

Kanlı 1 Mayıs, ulusal ve uluslararası alanda geniş tepkilere yolaçtı. Katiller lanetlendi.

İşbirlikçi burjuvazi, onun ekonomik ve politik örgütlerinin temsilcileri, Demireller, Koçlar. Narinler, Türkeşler tekelci basın ve TRT aracılığıyla kanlı olayların sorumlularının DİSK ve CHP olduğunu söylediler. Türk - İş'in gangster yöneticileri televizyon'da saatlerce konuşturuldu. DİSK'e, DİSK'in bilinçli üyelerine saldırıldı. Saldıranlar günlerce TRT'de boy' gösterdikleri halde, saldırıya uğrayan DİSK'in açıklamalarına yer vermediler. Çünkü, DİSK'in açıklamalarının gerçeği yansıttığını çok iyi biliyorlardı ve bu nedenle korkuyorlardı. Maocular «İGD kapatılsın» diye kampanya açmışken, gerici - faşist karması da «olayların sorumluları DİSK ve CHP, kapatılmalıdır» (3 Mayıs günlü gazetelerde faşist MHP Sekreter Yardımcısı A. Fuat Eyüboğlu) diyerek faşist katillerini temize çıkarmaya çalışıyordu. Gerici «Tercüman» gazetesi ise, yine 3 Mayıs tarihli sayısında; «DİSK hesap vermelidir» manşetini 8 sütun üzerinden kapkara puntolarla veriyordu. Eksiksiz tüm gerici - faşist, sağ basın, en büyüğünden en küçüğüne, köşe yazarlarından, haber muhabirine dek, olayları 180 derece tersyüz ederek verirken, DİSK'e ve ilerici - demokratik kuruluşlara, İGD'ye saldırıyor, kanlı saldırı olayının «rusçu - çinci» veya «maocu - leninci» çatışması olarak yansıtmak için debelenip duruyordu. Tekelci basın, saldırı olayını «maocu vatan hainleri»nin üzerine yıkmaya özel bir gayret göstererek, emperyalist tekellerin bekçisi CIA'yı, diğer karanlık örgütleri, MC'yi gözardı etmek için elinden geleni ardına koymuyordu.

1 Mayıs'ta katledilen devrimcilerin cesetlerini, onların acılı ailelerinin çarşaf çarşaf fotoğraflarını günlerdir yayınlayan, «maocu - leninci grupların çatışmasında katledilen bu canlara yazık değil mi?» demogojisi ile kamuoyu oluşturmaya çalışan besleme basın, işçi sınıfına, onun öncü sendikal örgütüne, ilerici güçlere saldırı da 1 Mayıs kanlı saldırısını kullanıyordu.

Gerici çevrelerin, egemen güçlerin bu saldırısı sebepsiz değildir. Onların ödünü kopartan, yarattıkları toz duman perdesine, kanlı saldırıya rağmen, şanlı 1 Mayısın görkemliliğidir. İşçi sınıfının disiplini, savaştaki kararlılığı ve gücüdür.

Saldırının yoğunluğu, kanlılığı bundandır. Bu saldırılarında, maocular, kararsız - inançsız korkaklar da yardımcısıdır. Halkın Sesi adlı maocu dergi 107. sayısını siyah kapakla (!) çıkarırken, olayları provakasyon (!) olduğunu vurgulayarak, bu provakasyonu yaratanların «maocu kanı içmeye yemin eden revizyonistler, Demireller, Türkeşler,... ve H.K., H.Y., H.B: üçlü oportünist grubunun provakatör şefleri» olduğunu ileri sürüyor

Halkın Sesi adlı dergi, 5. sayfasında Tercüman yazarlarından alıntılar yaparak, saldırının önceden tertiplendiğini kanıtlamaya çalışırken, tam karşı sayfada suçüstü yakayı ele veriyor. 30 Nisan günü Aydınlık Dergisi ile ortaklaşa yayınladığı açıklamasında; «...öte yandan bazı sorumsuz unsurlar revizyonistlerin ve polisin tertiplerini kolaylaştırabilecek, bunlara zemin hazırlayacak, sonuçta MC'yi ve revizyonistleri güçlendirecek olan herhangi bir hareketiyle de ortak olmayacağımızı bütün halkımıza açıklamayı gerekli görüyoruz.» diyerek, saldırı olayından bir gün önce kutsal ittifaktan ayrılıyor ve tüm suçu kendisinden doğanların üzerine yıkarak, temize çıkmaya çalışıyordu. Tıpkı alıntı yaptığı Tercüman yazarları gibi, çıkacak olayları bir gün önceden duyurmayı bir görev biliyordu (!). Miting öncesinde duvarlara yazdıkları «1 Mayıs'ta revizyonist zinciri kıracağız» sloganı ile kışkırtıcılık görevlerini de bir güzel yerine getirmiş oluyorlardı. En önemlisi, kanlı saldırıyı düzenleyenin taa göbeğinde olduklarını ortaya koymuş oluyorlardı.

1 Mayıs olaylarının ardından maocu H.K. ve H.Y. dergileri de, bir yandan suçsuzluklarını kanıtlamak için çırpınır ve sağa sola saldırırken, «İlk ateş kırmızı gömlek giymiş birisi tarafından başlatıldı». (H.K. yolunda GENÇLİK Sayı: 5) diyerek maocu ikiyüzlülüğün, sahtekârlığın en güzel örneğini veriyordu. Aynı gazetenin önceki sayısında ise, «Öyle uzak değil hesaplaşma günleri. Öyle uzak değil Sadık yoldaşın kanının hesabını sorma günleri. Yakındır yakın!» diyerek 1 Mayıs alanını hesaplaşma yeri seçtiklerini açıklıyorlardı.

Saldırganlar, saldırının kaynağı bellidir. Bu gerçeği kimse gizleyemez. Kimse olayların gerçek sorumlularını gözden saklayamaz. 1 Mayıs'ı kana bulayanlar gerici - faşist karması MC, CIA onun yurdumuzdaki uzantısı ve araçları faşist - maocu katillerdir.

Maoculara hiçbir demokratik kitle gösterisinde yer yoktur. Çünkü bozguncudurlar. Çünkü halk düşmanı, işçi düşmanıdırlar. Çünkü uluslararası gericiliğin, emperyalizmin hizmetindedirler. Bu yüzden DİSK, aylarca önceden maocuların mitinge katılmayacağını ilân etti. Bugün gerici - faşist basın, maocular bu konuyu işleyerek olayların bu yüzden çıktığını, iki karşıt grup arasındaki çatışma olduğunu yaymaya çalışıyorlar. Oysa kanlı saldırı bu derece basit değil. 1 Mayıs saldırısının sorumluları ne gerici - faşist basının, maocu faşistlerin ileri sürdüğü gibi DİSK, ne de tekelci basının belirttiği gibi sadece maocuların işidir.

1 Mayıs Kanlı Pazarı'nın sorumluları, emperyalist güçler, işbirlikçi tekelci sermaye, MC, CIA, MİT ve onların maşaları, kanlı elleri, faşistler, maoculardır.

Saldırganların, saldırının tüm ayrıntılarıyla er veya geç tüm halkımıza açıklanacağı günler yakındır. DİSK, demokratik kuruluşlar ve yurtsever halkımız bu saldırı olayının sorumlularının yakalarını bırakmayacaktır.

DİSK'in bu konuda yürüttüğü çalışmalar ve sorduğu sorular olaya hergün daha bir açıklık getirmekte, aydınlatmaktadır. Bu çabalara katılmak, bildiklerimizi, gördüklerimizi DİSK'e ve diğer demokratik örgütlere iletmek, anti - faşist savaşımın günümüzdeki en büyük görevlerinden birisidir.

DİSK SORUYOR!..

«1 — İlk silah seslerinden sonra, Sular İdaresi üzerinden alana yaylım ateşi açan çelik yelekli saldırganlar kimlerdir?

2 — Sular İdaresinden açılan ateşle, aynı zamanda Inter - Continental Otelinin alt terasından ve 5. katından alana ve kürsüye doğru uzun menzilli otomatik silahlarla yaylım ateşi açan kimlerdir?

3 — Oly gecesi toplum polisleri Gayrettepe'de niçin isyan etmiştir?

4 — İlk silah seslerinden sonra Tarlabaşı kavşağındaki AP binasından kitlelere ve DİSK görevlilerine dinamit ya da bomba gibi patlayıcı maddeyi atan kimlerdir? Bunlar niçin yakalanmamışlardır?

5 — Yaylım ateşinden sonra, kalabalık içinde ilk panik başladığında alandaki polis panzeri niçin arka arkaya kürsü doğrultusunda ses bombaları atmaya başladı?

6 — Aynı panzer panik içinde Kazancı Yokuşuna doğru kaçan kalabalığa niçin ateş açmış ve kalabalığı niye o yokuşun aşağısında mevzilenmiş silahlı grupların üzerine yönlendirmiştir?

7 — Yaylım ateşinden sonra panzer Sular İdaresi ile Oleyis Binası arasında ve Tarlabası girişinde otomatik silahlarla ateş açanların önüne geldiği halde neden geriye dönmüştür?

8 — Panik içinde Kazancı yokuşundan aşağı kaçmaya çalışan halka, yokuşun alt kesiminden yukarı doğru ateş açanlar ve halkı panzerden de açılan ateşle arada bırakanlar kimlerdir?

9 — Pamuk Eczanesi'nin bulunduğu binanın çatısından alana yaylım ateşi açanlar ve daha sonra silahları bulunanlar kimlerdir?

10 — MKE yapısı kurşunlar delil olarak elimizdedir. Taksim alanında bu kurşunların ve kovanların işi ne?

11 — Yaylım ateşten sonra polisin barikat kurmuş olduğu İstiklâl Caddesi çıkışından alana giren beyaz renkli Renault arabadan halka ateş açan 4 kişi kimdir?

12 — Aynı anda İnter-Continental Oteli'nin sağındaki çiçekçi kulübelerinin üzerinden otomatik silahlarla ve MKE yapısı mermilerle alana ateş açan kimlerdir?

13 — Tarlabaşı kavşağında maocu komandoların yaylım ateşine maruz kalan DİSK güvenlik ekiplerine Malta dolmuşlarının kalktığı yerden ateş açıp, görevlileri iki ateş arasında bırakanlar kimlerdir? Bu şahıslar MKE malı kurşunları nereden bulmuşlardır?

14 — İnter - Continental Oteli içerisinde bulunup, ellerindeki telsizlerle olayların birkaç dakika sonra başlıyacağını bildiren üniformasız kişiler kimlerdir?»

DİSK soruyor ve bütün ulusal demokratik güçler bu sorulara katılıyorlar: Evet, kimlerdir bunlar, kimlerdir?

Bu soruları egemen güçlerin, gerici faşist karması MC'nin ve maocu faşistlerin istenilen biçimde cevaplandıramıyacağını biliyoruz. Bu soruların cevaplarını ancak demokratik kuruluşların bulacağını da biliyoruz ve tüm ilerici, demokrat milletvekillerine sesleniyoruz: 1 Mayıs kanlı saldırısının düzenleyicilerini ortaya çıkaracak bu soruların cevaplarını ortaya çıkarmak için siz de özverili çabalarınızı esirgemeyin. DGM ve diğer demokratik muhalefet örneklerindeki gibi parlamento içerisindeki olanakları kullanarak egemen güçleri, MC'yi, maocu faşistleri köşeye sıkıştırınız. Bu bir yurtseverlik görevidir. Bugünler, sınav günleridir.

ESİR TÜRKLER KURTULUŞ ORDUSU (ETKO) NEDİR ?

Son günlerde büyük kentlerin, yazılan yazılarla curcunaya dönen duvarlarında yeni bir isim peydahlandı: ETKO!.. Sokakta yürürken veya herhangi bir araçla caddelerde giderken bakışımızı çevirdiğimiz zaman bu ismi sık sık görmek mümkündür: ETKO!..

ETKO NEDİR?

Çoğu kimse, yeni kurulan bir et kooperatifinin reklam amacıyla duvarlara yazılan kısa adı sanabilir. Ancak hiç de öyle değil... Çünkü, ETKO yazılarının faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nın duvar yazılarının hemen yanında, aynı renk boya ve elle yazıldığı ilk bakışta göze çarpmaktadır. İnsan ister istemez faşistlerin bir et kooperatifi kurduğunu düşünür bu durumda. Doğrudur, ETKO, dünyayı bir et kooperatifine dönüştürmeyi amaçlayan bir düşüncenin, faşist ideolojinin yandaşlarının oluşturduğu gizli bir örgütün kısaltılmış adıdır: ESİR TÜRKLER KURTULUŞ ORDUSU!..

BU ÖRGÜT NE İSTİYOR?

Gerici faşist çevreler yıllardan beri şu palavrayı savururlar! Sosyalist ülkelerde ve daha başka bir takım ülkelerde Türkler esaret altındadır! Bu Türkler esaret altından kurtulmak için bir işareti beklemektedir! Bu işareti de Türkiye verebilir! Akıllarınca bu çevreler Türkiye'ye tamamen egemen olup, arkasından bütün esir Türkleri kurtaracak, böylelikle Türkiye'nin üstünlüğünü kanıtlayacaklar! Onlar bütün Türkleri birleştirecek bir devletle de yetinmemekte, buradan hareket ederek bütün dünyayı egemenlikleri altına almayı düşlemektedirler. Şu sözler bu açıdan ilginçtir! «Dünyanın neresinde bir Türk varsa bizim tabii sınırlarımız da oradan başlar (Ülkücüye Notlar, Necdet Sevinç) «Yine aynı kitapta, «...İnsanlığın kurtuluşu tek bir dünya devletinin kuruluşunda görülüyorsa o devleti Türk kurmalı, Türk yönetmelidir. Çünkü buyuruculuk Türkündür (age)». Düş kurmanın sınırı olmadığına göre bu aç tavukların da dünyayı bir mısır tarlası olarak düşlemeleri normal olarak karşılanabilir.

Ama sorun bu kadar basit değildir. Özellikle 12 Mart faşizmi ve MC dönemlerinde faşist çevreler, emperyalist güçlerden ve yerli işbirlikçilerinden aldıkları destekle önemli mevzileri ele geçirmişlerdir. En önemlisi devlet kademesinin köşe başlarına sızarak, bütün devlet kademesini faşistleştirme çabalarına hız vermişlerdir. Böylelikle onlar tekelci sermayenin açık, kanlı faşist diktatörlüğüne tırmanmanın yollarını döşemektedirler.

Böylesine tehlikeli bir gelişmenin doğuracağı sonuç açıktır! Açık faşist diktatörlüğe geçildiği takdirde egemen güçler sosyalist ülkelere karşı, bölgemizdeki ülkelere karşı savaş kışkırtıcılığını, ırkçı - şoven düşünceyi resmi, açık bir devlet politikası biçimine getireceklerdir. Bugün ulusal demokratik güçlere karşı yönelttikleri köpek ulumalarını komşularımıza yönelteceklerdir. Bu sonucun, yalnız ülkemizin geleceği açısından değil, dünya barışı açısından da büyük bir tehlike doğuracağı ortadadır.

Büyük ozan Nâzım Hikmet'in de dediği gibi «Bunlar sana düşman, bana düşman, düşünen insana düşman...»

Evet, faşist MHP'nin ve Ülkü Ocakları'nın oluşturduğu bu gizli örgütün insanlık düşmanı, halk düşmanı yüzü kamuoyuna açıklanmalı, demokratik kitle örgütleri ilerici milletvekilleri, demokratik basın bu konunun üstüne yürümelidirler. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları ile ETKO arasındaki organik bağ açığa çıkarılmalıdır. Yıllardır, ilericileri, sosyalistleri, «Gizli çalışmakla» suçlayan gerici - faşist güçlerin gelişen toplumsal muhalefet sıkıştırdığında Şili'de ve başka ülkelerde olduğu gibi halka karşı nasıl gizli örgütlenme çalışmalarına giriştiği halkımıza anlatılmalıdır. İlericilere, devrimcilere karşı kurulan yasa maddeleri, yasa dışı bu örgüt içinde kullanılmalıdır.

Ve şu sorular her yerde ileri sürülmelidir. MHP, Ülkü Ocakları, ETKO imzalarının duvarlara aynı renk ve aynı ellerce yazılması, bu örgütler arasında organik bağı göstermiyor mu? Aynı sloganların altına söz konusu bu üç imzanın atılması, bu, faşist örgütler arasındaki işbirliğini göstermiyor mu?

faşist bozkurtların maocu bozkurtlara öğüdü

Faşist çevrelerle maocu bozguncular arasındaki yakınlaşma, sınıfsal mücadelenin keskinleşmesiyle demokrasi savaşımının gelişmesiyle gözle görülebilir bir nitelik kazanmıştır. Değişik sazlardan aynı nağmeyi çalan her iki kesimde artan ölçüde birbirine yaklaşmakta, fakat özellikle faşist komandolar bu konuda çok istekli davranmaktadırlar. Faşist çevreler, ilerici, devrimci harekete karşı maocu bozguncularla birleşmek için çağrılar yayınlamakta, Portekiz'de gerçekleşen birleşmeyi Türkiye'de de sağlamaya çalışmaktadırlar. Bu açıdan, aşağıya aktardığımız şu alıntılar çok ilginçtir :

«...Kısacası, ilgili mercilerin ve milletin gözünde, suçlu gösterilmek istenen ilk hareket, Ülkücü hareket. İkincisi —ki gizlenemediği için— maocular. Çincilerdir. Gelecek tepkiler, hatta sert tepkiler, bunları zarara uğratmalı, bunun dışında kalan, demokratik soldan, ruscu hain sol'a kadar, hatta sağdaki bazı hareketlere kadar hiçbir zayiat almamalıdır. Bunu biz biliyoruz. Bunu 'maocu bozkurt'!.. kardeşlerimiz bilmiyor... Onların ağabeyleri olarak, büyükleri olarak deriz ki. Salaklık etmeyin 'solak' oldunuz diye 'salak da' olmak zorunda değilsiniz... Aslında iyi çocuklarsınız. Arada kafalarına vuruyor, iyi de ediyorsunuz. Ama görüyorsunuz, yok etmek istiyorlar sizi. Kaliteli mezarcılar yetiştiriyorlar. Hepinizin mezarını belki, 'Nazım Hikmet' gibi Moskova'ya kazma imkânı yok... Fakat ne olursa olsun bir mezar kazacaklar ve biz çiçek gönderme şiddetinden mahrum olacağız. Revizyonist!.. kardeşleriniz izin vermez buna. Fakat emin olun sizi unutmayız...»

Bu sözler, faşistlerin çıkardığı «Ülkücü Kadro» adlı derginin 5. sayısından, İstanbul Ülkü Ocakları Başkanı Mehmet Gül'ün yazdığı «Yazık Olacak» başlıklı yazıdan alınmıştır. Yani, maocu bozkurtlara yapılan sola karşı birleşme çağrısı, faşist bozkurtların «yetkili bir merciinden» gelmektedir. Maocu bozkurtların ağabeyleri faşist bozkurtlara ne cevap verdiğini açık bir biçimde bilmiyoruz. Fakat, maocu yayın organlarında anti - sovyetik, anti - komünist histerinin dozunu gittikçe arttırması, bunların da birleşmek doğrultusunda «olumlu» adımlar atmakta olduğunu göstermektedir. Böylelikle açıktan belirtemedikleri tavırlarını «utangaç» bir biçimde ortaya koymaktadırlar.

Gerçi, ister açık, istek utangaç bir biçimde olsun, tarihsel bir gerçek olarak maoculuğun sonu tarihin çöplüğünde faşistlerle kucak kucağa olmaktır. Ancak bizim, maoculuğu «devrimcilik» sanan iyiniyetli çevrelere bir çift sözümüz var: İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşüne olan sarsılmaz inancınızı karşı - devrimci maocu akımla daha fazla kirletmeyin; emperyalizme ve faşizme karşı olan yurtseverlik inancınızı karşı - devrimci maocu akımın etkilerine karşı koruyun. Dünyada ve Türkiye'de maoizmin gerici girişimlerinden gerekli dersleri çıkarın.

maocu "Halkın Sesi" gurubunun dağıtma-kırma oyunu

Anaç maocu grubun yayın organı olan «Halkın Sesi» dergisinin diğer maocu grupları dağıtma - kırma taktiği izlediği öteden beri bilinmektedir. Kanlı 1 Mayıs olaylarında bu kendisini daha açık bir biçimde göstermiştir.

Hatırlanacağı üzere, «Halkın Sesi», diğer adıyla «CIA'nın Sesi» dergisi, 1 Mayıs'tan önceki (106) sayısında kapağına, bir zinciri kıran yumruk koymuş, zincirin halkaları arasına da DİSK'in bazı yöneticilerini yerleştirmiştir. Kapak resminin altına büyük puntolarla dizilen başlık şöyledir: «REVİZYONİST ZİNCİRİ KIRALIM».

Ayrıca, büyük kentlerin duvarlarına sözkonusu «Halkın Sesi» dergisinin imzası ile, «1 MAYIS'TA REVİZYONİST ZİNCİRİ KIRACAĞIZ» şeklinde yazılar yazılmıştır. Bu yazılar, fotoğraflarla tesbit edildiği gibi, hâlâ duvarlarda vardır. Fakat, 1 Mayıs olaylarından sonra, maocu faşistlere karşı tepkinin yükselmesi ve onların kanlı halk düşmanı yüzünün ortaya çıkması üzerine, sözkonusu yazı duvarlardan yine maocu faşistler tarafından silinmiştir.

Diğer maocu grupları kışkırtan, ileri süren bu maocu grup, 1 Mayıs'tan bir gün önce bir açıklama yaparak, olayları önceden haber vermiştir: «...**bazı sorumsuz unsurların, revizyonistlerin ve polislerin tertiplerini kolaylaştıracak, sonuçta MC'yi ve revizyonistleri güçlendirecek olan herhangi bir hareketiyle de ortak olmayacağımızı bütün halkımıza açıklamayı gerekli görüyoruz...»**

Görüldüğü gibi, anaç maocu grup, aynen piri hünkârları Mao'nun taktiğini uygulamaktadır. Mao, karşıtı olan grupları kırdırıp, tepeden seyretmeyi ve doğabilecek sonuçlardan parsa toplamayı karşı - devrimci çalışmalarının temel bir ilkesi olarak benimsemiştir. Anaç maocu gruplar da aynı taktiği izlemektedir.

Nitekim bu grup, kanlı 1 Mayıs olaylarından sonraki ilk sayısında bu taktiğini iyice açığa vurmaktadır. Bakın «CIA'nın Sesi» dergisinin 107. sayısında, bu konuda neler söylüyor:

«Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun oluşturduğu üçlü oportünist ittifak ise, bütün uyarılara rağmen birçok devrimciyi polisin tuzağına götürmüş, polise onbinlerce emekçiye saldırma fırsatı yaratmış, tam anlamıyla provokatör rolü oynamıştır... Oportünist üçlü öyle bir siyaset izlemektedir ki, onların saflarındaki en kahraman insan, ajan provokatörler olmaktadır.»

Ve arkasından, diğer maocu grupların kırma - dağıtma taktiğinin son aşaması gelmektedir: **«Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun gözü kararmış kumarbaz tekke şeflerinin peşinden giden devrimcileri, provokasyon ve bölücülük ocağı haline gelen bu tekkeleri yıkmaya çağırıyoruz.»**

Evet, flaş haberleri de hemen hazır ve bir kaç gün ara ile yayınlanan ve aynı maocu grubun aylık organı olan «Aydınlık» dergisinde yayınlanıyor: «Halkın Yolu Görüşlerini Terkeden Elli Devrimci», «Halkın Kurtuluşu Görüşlerini Terkeden Nurettin Çivici vs.»

Olaylar zinciri, anaç maocu grubun bu büyük oyununun önceden hazırlandığını göstermektedir. Bu olaylar zinciri içerisinde dikkati çeken nokta, 1 Mayıs kanlı olaylarının hazırlanmasında «Halkın Sesi - Aydınlık» maocu grubunun önemli bir rol oynadığıdır. 1 Mayıs öncesinde hazırladıkları kapak, duvarlara yazdıkları yazılar bunun kanıtlarıdır. Bu maocu grup, istediği kadar diğer maocu grupları «provokatörlük ve bölücülükle» suçlayarak kendisini temize çıkarmaya çalışsın, bütün maocu provokatör gruplarının, emperyalist güçlerin, yerli işbirlikçilerinin, CIA'nın ve yerli uzantısının ellerinde oyuncak olduğu gerçeğini değiştiremez. Nitekim, CHP Genel Başkanı Ecevit de İzmir'de yaptığı seçim konuşmasında, «Sarı sol» olarak nitelediği maocu grupların «devletin himayesi altında olduğunu» açıklamıştır.

SAVCILIK MHP HAKKINDA YENİ BİR SORUŞTURMA AÇTI

Faşist MHP'den ayrılan genel merkez yöneticilerinden Osman Yüksel Serdengeçti'nin ayrılma nedeni olarak yaptığı açıklamayı ihbar kabul eden yargı organları, faşist MHP hakkında soruşturma açmıştır.

Hatırlanacağı üzere, O. Yüksel Serdengeçti, MHP'nin faşist tipteki örgütlenmesini ve faşist saldırıları gerçekleştiren çalışmalarını bir ölçüde **gün ışığına çıkaran bazı açıklamalar yapmıştı. Bu** sınırlı açıklama, **ulusal demokratik güçlerin yıllardır ileri sürdüğü görüşleri doğrulamaktadır ve faşist MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, tüm faşist yuvaların dağıtılmasının, zorunluluğunu ortaya koymaktadır.**

üç yurtsever genci ölüm yıldönümlerinde anıyoruz

DENİZ GEZMIŞ

YUSUF ASLAN

HÜSEYİN İNAN

6 Mayıs 1972 günü, önemli bir gündür. **«Balyoz harekâtları»** ile binlerce ilerici yurtseverin zindanlara tıkıldığı, işkencelere uğratıldığı, **«mevcut anayasa lükstür»** diyerek anayasanın demokratik içeriğinin yokedildiği, demokratik örgütlerin kapatıldığı, demokratik hak ve özgürlüklerin gasbedilmeye çalışıldığı 12 Mart faşizmi ülkeyi karanlıklara gömdü. Yıldırma ve korku harekâtının sonucu olarak 6 Mayıs 1972 günü üç yurtsever genç Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ülkeyi kana bulayanlarca idam edildiler.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan bağımsızlık ve demokrasi savaşımına inanmış ve bu yolda canlarını veren yiğit ve fedakâr yurtseverlerdir. Gençlik bu fedakârlığı, yiğitliği ve cesareti örnek almalıdır. Ama bu, onların gittiği yolun doğru olduğunu ve bizim bu yolu izlememiz gerektiğini göstermez. Aradan geçen beş yıl, işçi sınıfının, emperyalizme, faşizme, sömürüye, militarizme, savaşa, hertürlü gericiliğe karşı savaşın başını çeken güç olduğunu dost düşman herkese kanıtladı. Edinilen deneyler ve yaşam, işçi sınıfına dayanmayan gençlik hareketinin, ne kadar yiğitçe, fedakârca olursa olsun başarıya ulaşamadığını ve hatta işçi sınıfı hareketine zarar verdiğini göstermiştir.

Bugün Maocu karşı - devrim cinayet şebekeleri, üç yurtsever genci, sosyalizm düşmanı amaçlarına malzeme yapıyorlar. Üç yurtsever gencin yiğitliğini, cesaretini sömürerek, inanmış, namuslu genç insanları aldatmaya çalışıyorlar. Kendilerini «mirasçı» ilan ederek, karşı-devrimci canice yüzlerini saklamaya çalışıyorlar.

Bugün ülkemiz, iki yıl önceki Türkiye değildir. İlerici devrimci gençlik günümüzde çok şeyin bilincindedir. İşte ilerici gençlik, üç yurtsever genci anarken, şunu iyi biliyor ki; işçi sınıfının yolundan ayrılmamakla, işçi biliminin yol göstericiliğinden şaşmamak, gençlik hareketinin başarısının ön koşuludur. Unutulmayacak belgi ise **«gençliğin yolunun işçi sınıfının yolu»** olduğudur.

12 demokratik örgütün ortak açıklaması

TÖB-DER, TÜTED, TÜS-DER İstanbul Şubeleri, Halkevleri İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, İlerici Gençler Derneği, İlerici Kadınlar Derneği, Mimar ve Mühendis Odaları İstanbul Koordinasyon Kurulu, Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu, Devrimci Halk Kültür Derneği, GİB-DER. Görsel Sanatçılar Derneği ve Dostlar Tiyatrosu ortak olarak düzenledikleri basın toplantısında 1 Mayıs saldırısı ile ilgili görüşlerini açıklamışlardır. 12 demokratik örgütün yöneticileri özetle şunları belirtmişlerdir:

Dünya ve ülkemiz işçi sınıfı tarihine, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine «Kanlı 1 Mayıs» olarak geçecek bu günün sorumluluğu, ülkenin her yanından 1 Mayıs İşçi Bayramını kutlamak üzere gelen savunmasız emekçiler üstüne ateş açan gözü dönmüş faşist katiller ve maocu çetelerdir. Elini halkımızın kanına bulayan bu paralı katillerin amacı; onları yıldırmak, yüreklere korku salmak ve 5 Haziran seçimlerinin baskı ve terör ortamında yapılmasını sağlamaktır. Yine onların amacı; demokrasi mücadelesinin başını çeken işçi sınıfımızın sendikal örgütü DİSK'i ve çalışanları, ilerici ve demokratları bütünleştiren tüm demokratik güçleri saf dışı etmek, bağımsızlık savaşımını engelleyerek kendi karanlık oyunlarını gerçekleştirecek havayı yaratmaktır. Böylece artık iktidara gelemiyeceğini anlayan MC'nin soluk almasını sağlayarak baskı ve terörle başta kalmasını olanaklı kılmaktır.

Yönetime geçtiğinden bu yana kanla beslenen bu iktidarla seçime gidilemez. Can güvenliğini sağlamayan, baskıyı, saldırı ve terörü körükleyen bu iktidar çekilmeli ve demokratik bir seçim hükümeti kurulmalıdır.

Onbinlerce üyesi ile olaylara tanık olan demokratik kuruluşların temsilcileri olarak kesinlikle belirtebiliriz ki, bu kanlı tertipte «çatışan taraflar» yoktur. Bu acımasız katliam, maocuları maşa olarak kullanan uluslararası tekelci sermaye, onun içerideki yerli ortakları ile CİA tarafından düzenlenmiş ve insafsızca uygulanmıştır. Günlerce önceden yapılan «cihad çağrıları», kışkırtma ve tahrik yayınları bu olayların ilk kıvılcımlarıdır. İşçi sınıfının can düşmanı, halkın kanlı katilleri maocuları, solcu ve ilerici güçler safında göstermek sahtekârlığı artık sona ermiştir. Törene katılan yüzbinler ve tek tek her üyemiz önünde bu canilerin maskesi düşmüş, gerçek yüzleri ortaya çıkmıştır. Durum bu kadar açıkken; gözü dönmüş katiller yerine, kurşun yağmurundan kaçan yüzlerce kişinin gözaltına alınması, görevini fedakârca yapan Belediye Başkanına saldırılması ve bu tertipten DİSK yöneticilerinin sorumlu tutulmaya çalışılması, olayı düzenleyenlerin kimlerle işbirliği içinde olduklarını açık olarak belgelemektedir. Bir kez daha yineliyoruz ki sorumlular; 1 Mayıs öncesinden saldırı olacağını iddia eden sermayenin satılık kalemleri, CİA ajanları, faşist katiller ve alanın güvenliğini sağlamakla yükümlü olan sözde tarafsız bakanlarla onların iktidarıdır.

Bizler, bu kanlı katliamda kurşunlara göğüslerini yiğitçe siper eden işçilerin, dal gibi genç kızların ve delikanlıların, anaların, öğretmenlerin, teknik elemanların ve nihayet çocuklarımızın adına diyoruz ki bu alan 1977 1 Mayıs'ından başlayarak «1 Mayıs Alanı'dır.»

İlerici Gençler Derneği'nin 1 Mayıs kanlı pazarı ile ilgili bildirisi

HALKIMIZA,

1 Mayıs Pazar günü Taksim alanında emperyalist güçler ve ülkemizdeki işbirlikçileri, CIA ve yerli uzantısı tarafından düzenlenen, faşist komandolar ve maocu faşistler eliyle gerçekleştirilen silahlı, bombalı saldırı sonucu 35 arkadaşımız öldürüldü, 200'ü aşkın ilerici, devrimci yaralandı, yüzlercesi gözaltına alındı. 1 Mayıs 1977, bu nedenle, işçi sınıfımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı tarihine «Kanlı Pazar» olarak geçmiştir.

KARDEŞLER...

Kanlı 1 Mayıs pazarını yaratanlar, üzerimize saldıranlar, şimdi de kendilerini temize çıkarmaya çalışıyorlar. Kimi çevreler, olayların sorumluluğunu sadece maocu faşistlerin üzerine atarak emperyalist çevrelerin, işbirlikçi tekelci sermayenin, CIA'nın ve yerli uzantısının sorumluluğunu gözlerden kaçırmaya, Demirelleri, Türkeşleri, holdingçileri, gerici faşist karması MC'yi kurtarmaya çalışıyorlar. Kimi çevrelerde, «CIA'nın bir oyunudur» diyerek maocu faşistlerin kanlı halk düşmanı yüzünü perdelemeye çalışıyorlar. Kitleleri şaşırtmak istiyorlar.

Bu değerlendirmeler gerçeği yansıtmıyor. Kanlı 1 Mayıs'ı düzenliyenler emperyalist çevrelerdir, işbirlikçi tekelci sermayedir, CIA ve yerli uzantısıdır; uygulayanlar faşist komandolar ve maocu faşistlerdir. Yüzbinlerce kişinin önünde gelişen olaylar, DİSK yöneticileri tarafından açıklanan belgeler, krokiler, bu doğrunun gerçekliğini ortaya koymaktadır. Gerçekleri tersyüz etme çabaları boşunadır, bir korkunun yansımasıdır.

Gerici faşist güçler, kanlı 1 Mayıs saldırısını «maocu - Leninci çatışması» biçiminde göstererek, bilinen bu eski oyunlarına yeni bir hız verdiler. Böylelikle onlar, faşist komandoların saldırılarını, maocu faşistlerin provokasyonlarını gözardı etmeye çalışıyorlar. Demokratik güçler, onların bu oyununu da boşa çıkarmasını bilmiş ve emekçi halkımızı uyarmıştır. Egemen burjuvazi ve gerici basın, Kanlı Pazar katliamını yarattıkları yetmiyormuş gibi, şimdi alabildiğine, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'e, örgütümüz İGD'ye ve tüm ulusal demokratik kitle örgütlerine saldırıyorlar, «DİSK ve CHP kapatılsın» diye tepiniyorlar. Demokratik güçlerin gelişen eylem birliğini torpillemek istiyorlar.

Bu gerici - faşist kampanya, egemen çevrelerin, tüm ulusal demokratik güçleri dağıtarak seçimlere gitmek istediği gerçeğini doğruluyor. Niksar'da, Şiran'da, Erzincan'da CHP Genel Başkanı Ecevit'e yöneltilen saldırılar, birbirinden ayrı tutulamaz.

Toplumsal olayların gelişimi göstermektedir ki, egemen güçler ve gerici faşist karması MC, sandıktan çıkamıyacağını, 5 Haziran'da halkımızdan esaslı bir tokat yiyeceğini anlamıştır. Onlar seçimleri yaptırmamayı bu nedenle göze almışlardır ve ülkeyi bir iç savaşa doğru sürükleyerek halkımıza karşı savaş açmışlardır. Egemen güçler seçimlerin yapılmasını engelliyemezlerse bile, kanlı faşist ve terörle, katliamlarla yıldırarak, işçileri, emekçileri seçim sandıklarının başından uzaklaştırmak istemektedirler. Gerici siyasal partiler demokratik bir seçim ortamında değil, silahların namlusunu dayadıkları bir seçim sandığından çıkmayı istiyorlar.

Ama bütün bu oyunlar sökmeyecektir! İşçileri, emekçileri yıldıramıyacaklardır! Milyonlarca işçinin, emekçinin bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımı engellenemez! Dünya demokratik kamuoyunun dayanışması kırılamaz!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KARDEŞLER!..

Korkmak yokolmak demektir! Yılmak yokolmak demektir! Egemen güçlerin bize saldırması kendi korkularındandır. Onlar, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın yükselen bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının karşısında, korku denizinin en derininde kaybolacaklardır. Gelecek ise, bizimdir.

YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFI!..
YAŞASIN DİSK!
YAŞASIN TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ!
KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ VE YERLİ İŞBİRLİKÇİSİ KATİL MC!
KAHROLSUN MAOCU FAŞİSTLER!

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ a.
Genel Sekreter
B. TEMEL SAÇLI

ilerici YURTSEVER gençlik

ÖZEL SAYI

100 kuruş

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

YAŞASIN 1 MAYIS

" 1 mayıs, 1 mayıs
ilk dileğimiz
yaşatacak seni
tunç bileğimiz "

1 MAYIS'TA istemlerimiz

- Eşit işe eşit ücret!
- Emekçi gençliğe sigorta hakkı!
- Çıraklara serbestçe örgütlenme hakkı!
- Emekçi gençlere ve çocuklara tüm sosyal haklar sağlanmalıdır!
- Emekçi gençlere 8 saatlik işgünü. Meslek eğitimi bu sürenin içinde olmalıdır!
- Tarım kesiminde çalışan genç emekçilerin ve çocukların ekonomik ve sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!
- Angarya çalışmaya son!
- Eğitim kurumlarında can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanmalıdır!
- Gerici - faşist yuvalar dağıtılmalı, faşist MHP ve Ü. Ocakları kapatılmalıdır! Faşist katiller cezalandırılmalıdır!
- Bilimsel ve yönetsel özerkliğe sahip üniversite istiyoruz!
- Yaygın ve politeknik eğitim!
- Ortaöğrenimde sıkıyönetime son! Faşist disiplin yönetmelikleri iptal edilmelidir!
- 18 yaşında seçme, 21 yaşında seçilme hakkı yasalaşmalıdır!
- Dünya gençliği ile dayanışmamızı engelleyen gerici yasalar iptal edilmelidir!
- Ezilen ulus üzerinde uygulanan ulusal ayrıcalığa ve baskıya son verilmelidir!
- Silahlanma yarışı durdurulmalı, militarizme, şovenizme son verilmelidir!
- İşçi sınıfının düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü yokeden faşist 141 ve 142. maddeler iptal edilmelidir!
- Emperyalizmin savaş ocakları NATO'dan, SENTO'dan çıkılmalı, üslere elkonulmalı, ikili kölelik antlaşmaları yırtılmalıdır!

1 MAYIS'I YARATAN VE YAŞATAN İŞÇİ SINIFINA SELAM OLSUN

SELAM OLSUN 1 MAYIS'I YARATAN AMERİKAN İŞÇİ SINIFINA
SELAM OLSUN 1 MAYIS GELENEĞİNİ YAŞATAN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA

«Sevgili dostlar,

Bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz. Belki de biz görmemişizdir, yaşamamışızdır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki, yüzyıllar sonra bile, sanki yaşanmışçasına hatırlanır. Artık etle - kemik gibi varlığımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Onu yok etmeye, karalamaya veya saptırmaya çalışmak mümkün değildir...»

Türkiye işçi sınıfının ölümsüz, militanı İbrahim Güzelce, 1976'da **«1 Mayıs»** broşürüne yazdığı önsözde bunları diyordu.

1 Mayıs'ı Amerikan işçi sınıfı yarattı. Ve o günden bu yana tüm dünya işçileri yaşatıyor 1 Mayıs'ı.

1 Mayıs birlik - mücadele - dayanışma gününü kutlamayan tek bir ülke işçi sınıfı yoktur yeryüzünde.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ TARİHSEL SAVAŞIMINDA 1 MAYISLAR VE ÖNEMİ

Türkiye işçi sınıfının yüzyılı aşan tarihsel savaşımı içerisinde 1 Mayıs'ların özel bir yeri ve anlamı vardır. Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı 1910'lardan beri kutlayagelmiştir. Emperyalist işgalcilere, onun kukla hükümetine, gericiliğe rağmen. Ulusal kurtuluş savaşımının en sıcak günlerinde bile.

Ulusal kurtuluş savaşımından sonra erki (iktidarı), eline alan burjuvazinin 1925 yılında koyduğu yasağa, baskıya, zorbalığa, zindana rağmen.

Burjuvazinin 1925 yılında ilân ettiği **«1 Mayıs Bahar ve Çiçek Bayramı»** yutturmacasına, 1936 yılında Mussolini'nin faşist İtalyasından alınarak ceza yasasına konulan 141. - 142. - 146. gibi faşist maddelerine, 1 Mayıs öncesi işçi sınıfının önder ve militanlarının gerekçesiz olarak, evlerinin basılıp, gözaltına alınmalarına rağmen, işçi sınıfımız 1 Mayıs'ı kutlayagelmiştir. **«1 Mayıs, 1 Mayıs ilk dileğimiz. Yaşatacak seni tunç bileğimiz»** diyerek, türküleştirerek.

Ağır baskı ve terör ortamı, işçi sınıfının bu uluslararası dayanışma gününü, sınıf kardeşleriyle, tüm dünya işçileriyle aynı anda kutlamasına engel olamamıştır. Çünkü burjuvazinin o'nu yok etmeye gücü yetmez. Yetmeyecektir de... İşçi sınıfımızın 1 Mayıs'ı kutlamasını engelleyemeyecek burjuvazi. Hele baskı ve terörle hiç. 1 Mayıs'ı yok edebilmek için işçi sınıfını yok etmesi gerekir. Buna ise gücü hiç yetmez. Çünkü, tarihin tekerleği geri döndürülemez.

1976 1 Mayıs'ı burjuvaziye ders olsun. 1 Mayıs 1976 gökten inmedi. O, ta 1910'lardan başlayan geleneğin olgun bir ürünüdür. Fabrikalarda, işçi yataklarında, tarlalarda emekçi halkın olduğu her yerde boy veren bir tohumun ürünüdür.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI 1 MAYIS GELENEĞİNİ YAŞATIYOR

Daha 1921 yılında Sakarya'da emperyalist işgalcilere karşı savaşın kıran kırana olduğu günlerde istasyon duvarlarında **«BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ»** yazılıydı.

Aynı yıl Fransız, İngiliz, Amerikan, İtalyan ve ayrıca Yunan işgalcileri altında ezilirken İstanbul, 1 Mayıs günü işçiler siyasal örgütleri ile Saraçhane başında toplanıyordu. 1921 sabahı, sel oldu aktı işçiler Saraçhane'den Hürriyet-i Ebediye tepesine. Ulusal bağımsızlığın öncüsü işçi sınıfının bu eylemi emperyalistlere, işbirlikçisi kukla İstanbul Hükümetine korku verirken, işgal altındaki İstanbul halkının umudu oldular, yüzakı, onuru oldular. Yeni bir güç ve moral verdiler. Tüm İstanbul sokaklarını **«BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ»** sloganı ile donattılar.

Her yönden saldıran, yurdumuza dalan emperyalist işgalcilere 1922 yılı 1 Mayıs'ında Mersin'de de isyan bayrağı kaldırıldı. İşçiler, 1 Mayıs sabahı limana demir atan Fransız donanmasının **«teslim olun»** çağrısına karşılık yığınsal bir gösteri düzenlediler. 1 Mayıs günü Mersin emekçileri, esnafları, aydınları dayanışma bayrağını, savaş bayrağını en yükseklerde dalgalandırdılar. Duvarlara yazılan, dağıtılan bildirilerde **«Yaşasın 1 Mayıs. Kahrolsun emperyalizm. Kahrolsun emperyalizmin uşağı İstanbul hükümeti»** sloganlarını haykırdılar.

1923 1 Mayıs'ında İstanbul'da tütün işçileri greve çıktılar. Adapazarı İmalat-ı Harbiye işçileri 1 Mayıs bayramını kutlama kararı aldılar. İşçiler 1 Mayıs'ta **«yabancı şirketlere elkonulması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik işgünü, hafta tatili, serbest sendika ve grev hakkı»** istemleriyle greve gittiler.

1924 1 Mayıs'ı ağır baskı koşullarına rağmen kitlesel bir biçimde kutlandı. Ankara'nın Cebeci semtinde toplanan işçiler, esnaflar, aydınlar **«halka tüm demokratik haklar tanınmalıdır»** belgisiyle Meclis'in önünden geçtiler. Telaşa kapılan egemen güçler, geniş çapta tutuklamalara giriştiler. Bildiri dağıtanlar gözaltına alınıp, işkenceden geçtiler, tutuklandılar. **«Amele Teali Cemiyeti»** kapatıldı.

1 Mayıs son olarak 1925 yılında kitlesel bir şekilde kutlandı. İşçi sınıfının uluslararası dayanışma bayrağını yükselttigi 1 Mayıs gösterilerinden tedirgin olan burjuvazi bu günü unutturmak için, **«Bahar ve Çiçek Bayramı»** ilân etti. İşçi sınıfının tüm savaşımını yasaklayan Takrir-i Sükun yasası dayatıldı. 141 ve 142. gibi faşist maddeler yürürlüğe girdi.

Tüm bunlar işçi sınıfının 1 Mayıs'ları kutlamasına engel olamadı. İşçi sınıfı 1 Mayıs'ı yaşattı. 1938'den sonra tek parti döneminde Adana'da 1 Mayıs kutlandı. Herkesi şaşkına çevirdi. Bir anda Cumhurbaşkanı İnönü'nün kente geleceği haberi yayıldı. İşyerleri paydos düdükleri çalmaya başladılar. Bando ve kolluk kuvvetleri istasyona yığıldı. Aynı anda kentin bir başka yöresinde, bir bahçede, toplanan işçiler 1 Mayıs'ı kutluyorlardı. Polis olayı haber alıp gelene dek işçiler dağılmıştı bile. Polisler bahçede, direkte dalgalanan bayrakları ve bildirileri buldular.

BURJUVAZİ, SINIF UZLAŞMACISI TÜRK - İŞ 1 MAYIS'I AMACINDAN SAPTIRAMAYACAK

İşçi sınıfımıza 1 Mayıs'ı unutturmak isteyen sadece burjuvazi değildi. Türkiye'nin en büyük (!) işçi konfederasyonu Türk - İş, onun başını tutan sarı sendikacılar, ihanet şebekeleri, gangster çeteleri, Türkiye işçi sınıfını, dünya işçi sınıfından ayırmak için çok çalıştılar. İşçi sınıfına karşı 13. ve 17. maddeleri içeren, lokavtı hak sayan, grev hakkını kısıtlayan 274 ve 275 sayılı yasaların kabul edildiği 24 Temmuz'u işçi bayramı (!) ilân ettiler. Ama Türk - İş üyesi işçiler bugünü bayram olarak kabul etmediler. Bu olsa olsa işverenlerin bayramıdır dediler. İhanet şebekeleri, Tunçlar - Şideler bugünü kutlayadursunlar, Türk - İş tabanı DİSK üyesi sınıfdaşlarıyla 1 Mayıs'ı coşkun bir biçimde kutluyor. Kutlayacak.

1 Mayıs 1976 dev gösterisi, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, sarı sendikacılığa, maoculuğa, oportünizme indirilen bir darbe oldu. İşçi sınıfının toplumun motor gücü, nicel ve nitel olarak öncüsü olduğunu dost - düşman gördü.

1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs alanında buluşmak, emperyalizme, faşizme, gericiliğe daha ağır bir darbe vurmak için ileri...

1 Mayıs'ta alanlara sığmayan işçi sınıfına selam!

1 Mayıs'ı yaratan, yaşatan işçi sınıfına selam!

TALEPLERİMİZ

- **İşçi sınıfımızın serbestçe siyasal örgütlenmesine ve görüşlerini açıklamasına konan yasak kaldırılmalıdır: 141 ve 142. maddeler Türk Ceza Kanunundan çıkarılıp atılmalıdır.**
- **Faşist ve ırkçı yuvalar dağıtılmalı, devlet kademeleri faşistlerden temizlenmeli, elebaşlarından hesap sorulmalıdır.**
- **Irkçı ve şoven baskılara son verilmelidir.**
- **1 Mayıs İŞÇİ BAYRAMI olarak yasalarda yer almalıdır.**
- **Üniversite ve öğrenim kurumlarında can güvenliği sağlanmalı, eğitim, ırkçı ve faşist programlardan ve kadrolardan arındırılmalıdır. Emekçi çocuk'larının her türlü eğitim ve sağlık masrafları devlet tarafından karşılanmalıdır.**
- **TRT, bağımsız ve özerk bir kuruluş olmalı, demokratik bir işlerlik ve yönetime kavuşturulmalıdır.**
- **Anayasa'da 12 Mart döneminde yapılan değişiklikler çıkartılmalıdır.**
- **İş Yasası demokratikleştirilmeli, 13, 17 ve 32. maddeler değiştirilmelidir.**
- **Sendikal çalışmalara uygulanan kısıtlamalar ve baskılar sona ermelidir. REFERANDUM hakkı yasalaşmalıdır.**
- **Lokavt suç sayılmalı, yasadan çıkartılmalıdır.**
- **Genel grev ve dayanışma grevi hakkı yasalaşmalı, grev hakkı üzerindeki tüm kısıtlamalar kaldırılmalıdır.**
- **İş güvencesi sağlanmalı, toplu işten çıkartmalar önlenmelidir.**
- **İşsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir.**
- **Haftalık çalışma 40 saate indirilmelidir.**
- **Sosyal Sigortalar Kurumu işçinin yönetimine verilmeli, tüm çalışanları ve ailelerini kapsamalıdır.**
- **Eşit işe eşit ücret, Analığa Saygı, Çalışan kadının analık hakkı korunmalı, genç işçilere ve kadın işçilere ayırım uygulanmamalıdır.**
- **Her işyerinde bir KREŞ kurulmalıdır.**
- **Tarım ve Orman işçileri yasal haklarına kavuşturulmalıdır.**
- **Tüm çalışanlara grevli ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır.**
- **Devlet memurlarının siyasal faaliyetlerine konan yasak kaldırılmalıdır.**
- **Yurt dışındaki işçilerimize seçme ve seçilme hakkı verilmelidir. Yurtta iş istemleri karşılanmalı, yurt dışındaki işçilerin ve çocuklarının eğitim ve benzeri sorunları çözümlenmelidir.**
- **Seçmen yaşı 18'e indirilmelidir.**
- **İşkolları yönetmeliğindeki 34 işkolu, 10 işkoluna indirilmelidir.**
- **Gelir dağılımı adilleştirilmeli, demokratik bir vergi reformu yapılmalıdır.**
- **Demokratik bir toprak ve tarım reformu gerçekleştirilmelidir.**
- **NATO, CENTO gibi askerî örgütlerden çıkılmalı, kölelik anlaşmaları yırtılmalı, yabancı askerî üs ve tesisler sökülüp atılmalıdır.**
- **Helsinki Sonuç Belgesi kararları aynen uygulanmalıdır.**
- **Barış, Genel ve Tam Silâhsızlanma ve uluslararası planda yumuşama yolunda çaba sarfedilmeli, bütün komşularımızla dostluk anlaşmaları imzalanmalıdır.**
- **Büyük sanayi işletmeleri, bankalar, sigortalar, iç ve dış ticaret tekelleri ve tüm doğal kaynaklarımız millileştirilmelidir.**

GREVDEKİ İŞÇİLER :

«1 MAYIS BİZİM BAYRAMIMIZ»

İZSAL İŞÇİLERİ :

1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramıdır. İzsal işçileri olarak 1 Mayıs'ı en iyi şekilde kutlamak için hazırız. Geçen 1 Mayıs'ta biz yine grevdeydik. Grevimizin 19'uncu ayını doldurdu. Grev okulunda daha nice 1 Mayıslara gideceğiz. İzsal işçileri bir bütün olarak grev yerinden 1 Mayıs meydanına gideceğiz.

AUER İŞÇİLERİ :

1 Mayıs işçi bayramını, işçi sınıfına yakışır bir biçimde kutlamak için tüm işyerlerinde olduğu gibi bizim işyerinde de çalışmalar çok önceden başladı.

Biz DİSK'in 1 Mayıs afişleriyle çevreyi donatmak için hazırız. 1 Mayıs günü ise tüm AUER işçileri, uluslararası birlik, dayanışma gününü işçi sınıfıyla omuz omuza kutlayacaktır. Yaşasın 1 Mayıs. Yaşasın Türkiye işçi sınıfı.

1 MAYIS! 1 MAYIS! İLK DİLEĞİMİZ
YAŞATACAK SENİ TUNÇ BİLEĞİMİZ
KARAKIŞ GÜNLERİ YANSIN KÜL OLSUN
KIRMIZI ÇİÇEKLİ BAHAR UYANSIN!
BİRLEŞİN. GELİN! YERDEN YÜKSELİN,
BİRLİKSİZ İŞÇİ İŞÇİ DEĞİLDİR!

Sahibi: Serter Ersin • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No: 3 Daire: 4 Cağaloğlu-İstanbul • Özakın Matbaası • Son baskı: 25.4.1977

1 MAYISTA KIZIL MEYDAN

Kızıl Meydan bütün meydanlardan geçer
1 Mayısta,
bayraklı, bayraksız,
türkülü, türküsüz
geçer bütün meydanlardan
Kızıl Meydan bütün umutlardan geçer 1 Mayısta.
Kızıl Meydan 1 Mayısta girer bütün hapislere,
hürriyetin yattığı bütün hapislere,
Kızıl Meydan bütün iklimlerden geçer 1 Mayısta,
karın, yağmurun, güneşin altında
Dünya 1 Mayısta Kızıl Meydan olur:
Leninin konuştuğu meydan

NAZIM HİKMET

1 MAYIS'DA İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI DAHA DA GÜÇLENSİN

Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs geleneğini yaşatıyor. Ağır baskı ve zorbalık dönemlerinde işçi sınıfı 1 Mayıs'ı tüm engellere rağmen kutladı. 1 Mayıs ateşini burjuvazi, sınıf uzlaşmacısı Türk - İş söndüremedi. İşçi sınıfımız uluslararası dayanışmanın en somut, en canlı günü olan 1 Mayıs bayrağını yere düşürmedi.

Yasaklara, zorbalığa, zindana rağmen düşürmedi. Ve ilk kez 51 yıllık aradan sonra geçen yıl Taksim'de 1 Mayıs 500.000'lik dev bir gösteri ile kutlandı. 1976 - Mayıs'ı tüm kapitalist ülkelerde kutlanan 1 Mayısların en yığınsalı, en görkemlisi oldu. İşçi sınıfının bu şanlı eylemi göğsümüzü gururla doldurdu.

1976 1 Mayıs'ı devrimci harekete yeni olanaklar sağlarken, özel olarak ilerici gençlik hareketine de yeni açınımlar getirdi. İlerici gençlik hareketi «Gençliğin yolu İşçi Sınıfının yoludur» belgisinden hareketle, işçi sınıfıyla yakın, sıcak, canlı bağlar kurdu. İşçi - gençlik dayanışmasının boş bir şey olmadığını kanıtladı.

İlerici gençler 1 Mayıs'ta, 10 Temmuz Bursa mitinginde, 16 Eylül Genel direnişinde işçi sınıfı ile dayanışmasını savaşım içinde güçlendirdi. Hareket noktası seçtiği belgiyi hayata geçirdi. Bu belgi hayat tarafından doğrulandı.

Bu belgi, gençliğin yolunu aydınlattı: İşçi - gençlik dayanışması, Türkiye'de ilk kez bu eylemlerle soyut bir belgi olmaktan çıkıp, somut bir olgu oldu. İlerici gençlik hareketinin kalıcılığı ve sürekliliği ancak işçi sınıfının öncülüğü altında olabilir düşüncesi gerçekleşti.

Bugün ilerici gençlik hareketinin, onun ulusal çapta demokratik kitle örgütü İGD'nin hızla gelişmesinin, ilerici Türkiye gençliğini kucaklamasının tek nedeni budur. Ve yine işçi sınıfı bilimine ters, düşman, sapık akımların, maoculuğun, goşizmin günden güne eriyip, yokolmasının, gençlik hareketinden soyutlanmasının nedeni de budur.

İşçi sınıfı ile sağlam bağları olmayan, işçi sınıfının devrimci hareketine güvensizlik duyan, ona inanmayan her soydan ve boydan sapık akımın yokoluşu, ilerici gençlere büyük görevler yüklüyor. İşçi sınıfı ve onun devrimci hareketi ile varolan dayanışmayı güçlendirmek, bu dayanışmanın önemini her yerde ön plâna çıkarmak önem taşıyor.

İşte 1 Mayıs bu açıdan önem taşıyor. İlerici, demokrat, yurtsever, sosyalist gençler 1 Mayıs eylemine en yığınsal bir şekilde katılmalı, 1 Mayıs alanına sel gibi akmalıdırlar.

İşçi sınıfının demir disiplini altında, işçi sınıfının açtığı yolda 1 Mayıs alanına akmak için kolları savamalıdırlar.

İlerici, yurtsever gençler, işçi - gençlik dayanışmasını güçlendirmek yolunda «İşçi - gençlik elele demokratik cephede» belgisini gür bir şekilde haykırmalıdırlar.

Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin somut bir göstergesi olan 1 Mayıs eyleminde, ilerici gençlik hareketinin, İGD'nin saygınlığını artırmak, 1 Mayıs belgilerini coşkuyla haykırmak için ileri...

Yaşasın işçi sınıfımızın öncülüğünde savaşım veren ilerici - yurtsever gençler...

Yaşasın işçi - gençlik dayanışması.

İLERİCİ GENÇLER HAYDİ MEYDANLARA

Türkiye gençliğinin savaşım tarihi, işçi sınıfının savaşım tarihi ile içiçedir. Ne var ki, gençliğin bu soylu savaşımı uzun yıllar örgütsel kararlılıktan yoksun, hatta çoğu kez egemen güçlerin ağır baskı ve terör ortamında geçmiştir. Ulusal kurtuluş savaşı yıllarında genç işçiler işgal altındaki kentlerde direnişler örgütlüyorlar, grevlere gidiyorlar, 1 Mayıs'ları kutluyorlardı. Yine ulusal kurtuluş savaşında, toprak ağalarının baskılarına, zulmüne, yabancı işgaline baş kaldıran köylü gençler silahlanıp dağlara çıkıyorlar ve halk milislerine katılıyorlardı. Ve çığ gibi büyüyordu çeteler. Genç işçiler, genç aydınlar, genç köylüler emperyalist işgal kuvvetlerine karşı savaşımda en önde, ateş çemberinde, savaşın ortasında çarpışıyorlardı. Yunanistan işgalcilerine karşı izmir'de ilk kurşunu sıkan gazeteci Hasan Tahsin de sosyalist bir gençti.

Böylesine güçlü bir anti - emperyalist geleneği olan Türkiye gençliğinin buna karşın kalıcı bir örgütünün olmayışının nedeni egemen burjuvazinin azgın açık saldırısıdır.

Daha ulusal kurtuluş savaşımının sıcaklığında burjuvazi, işçi sınıfının en yiğit oğullarını Karadeniz'de boğdurdu. Bu olay, burjuvazinin sonraki yıllarda emperyalizme karşı kazanılan mevzilerden adım adım geri çekilmesinin başlangıcı oldu. Türkiye yeniden emperyalizmin güdümüne girdi. İlk ulusal kurtuluş savaşını veren bu güzel yurt emperyalist devletlere peşkeş çekildi. Memleketin kapıları ardına kadar açıldı emperyalist tekellere. Ve ülkemiz yine aynı holdinglerin, uluslararası çokuluslu şirketlerin çıkarları için sokuldu NATO'lara, SENTO'lara... Kurtuluş savaşımının kazanımları birer birer yokedildi. İlericilere, sosyalistlere karşı terörü yoğunlaştırdı.

O da yetmedi, yıldıramadılar, baskı ve zulümle ilericileri, faşist İtalya'dan aldıkları 141 - 142. gibi faşist ceza yasalarıyla işçi sınıfının örgütlenmesine set çektiler. Düşünce - örgütlenme özgürlüğüne zincir vurdular ama önüne geçemediler işçi sınıfı hareketinin, söndüremediler işçi sınıfı hareketinin, söndüremediler kavganın ateşini.

Türkiye gençliği işte böylesi zor koşullar altında savaşım veriyordu. Bugün de veriyor. Egemen burjuvazinin saldırılarına göğüs geriyordu. Bugün de geriyor. Turan Emeksizleri, Vedat Demircioğullarını, Denizleri, Harun Karadenizleri, Avni Eceleri, Hikmet Umulları şehit vere vere.

Azgın faşist terör, ilerici gençliği bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımından alıkoyamıyor.

Bugün ilerici gençliğin savaşımı yeni bir aşamadadır. Bir yıl önce kurulan İlerici Gençler Derneği (İGD), anti - emperyalist, anti - faşist ilerici gençliğin ulusal çapta demokratik örgütü olma yolunda hızla ilerliyor. Egemen burjuvazinin engellemeleri, faşist çetelerin, maocu faşistlerin saldırı ve provokasyonları bu gelişimi durduramıyor. İlerici gençlik hareketini geriletemiyor. Çığ gibi büyüyen ilerici gençler gericilerin, faşistlerin, maocuların başlarına vura vura yükseliyor. Serpilip gelişiyor. Demokratik kamuoyunda, demokratik harekette saygınlık kazanıyor. Güvenlerini sağlıyor. İGD'nin. ilerici gençlik hareketinin böylesine olumlu yönde gelişmesinin nedenleri açıktır.

İGD «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini kendisine rehber edinmiştir. Dünya gençliğinin pratiğinde sınanmış bu genel doğruyu yaşama geçirmenin gençlik hareketinin kalıcılığının ve gelişmesinin baş koşulu olduğunu bilerek, görerek çıkmıştır yola.

Nitekim kuruluşundan daha bir yıl gibi kısa bir süre geçmesine karşın, içine girdiği büyük atılımlar, ulaştığı aşama, onun aydınlık ve tuttuğunu koparan bir örgüt olduğunu göstermiştir.

Bu bir yılda işçi - gençlik dayanışmasının en güzeli verilmiş, ilerici gençler grevden greve koşmuş, işçi sınıfının DGM'ne karşı Eylül 1976 direnişinde yerini almış, tarihsel 1 Mayıs gösterilerine katılmıştır.

Tarihsel 1 Mayıs gösterileri nasıl ki işçi sınıfı hareketinin önemli kilometre taşlarından biri, bir dönüm noktasıysa, yolunu işçi sınıfının yolu olarak belirleyen ilerici gençlik hareketi için de o derece önemli bir olaydır.

Çünkü; 1 Mayıs'la birlikte ilerici gençlik hareketi nicelik ve nitelik olarak hızlı bir gelişim sürecinin içine girmiş, 1 Mayıs gösterileri hareketin gelişiminde bir sıçrama noktası olmuştur. O güne kadar normal bir gelişim çizgisinde seyreden gençlik hareketi o günden sonra büyük bir atılımla ileri yönelmiştir. Açıkçası; 1 Mayıs gençliğin önündeki yolu berraklaştırmış, ilerici, yurtsever gençlerin geniş gençlik kesimleri içerisinde daha etkin örgütlenmesinin maddi koşullarını yaratmıştır.

Tüm bu olumlu adımların temeli 1 Mayıs 1976 tarihinde atılmıştır. Daha önce atılan temeller perçinlenmiştir. Biz bunu biliyoruz. Ve bu bilinçle 1 Mayıs 1977'ye katılmanın sabırsızlığını ve sevincini içimizde duyuyoruz. Biliyoruz 1 Mayıs 1977'nin gençliğe çok şeyler kazandıracağını ve egemen burjuvaziden çok şeyler koparacağını, ilerici güçler cephesinin yeni yeni atılımlar içerisine gireceğini!..

İlerici, devrimci, yurtsever gençler...

Geçen yıl 56 yıllık bir aradan sonra ilk kez kitlesel biçimde kutlanan 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü, bir tokat gibi çarptı egemen burjuvazinin suratına. Bu yıl vuracağımız tokat daha sert olsun. Her vuruşumuz emperyalizme, gericiliğe, sömürüye, faşist baskı ve teröre indirilmiş bir darbedir. Her vuruşumuz ekmek, gül ve hürriyet günlerinin müjdecisidir. Ulusal bağımsızlık ve demokrasiye olan tutkudur. Barışı, ilerlemeyi kana kana içmektir. Geleceğin mutlu ve özgür Türkiye'sine atılan adımdır. Bizler bu coşkuyla karşılamalıyız 1 Mayıs'ı. Doldurmalıyız meydanları. Dalga dalga aydınlık olmalıyız. Saflarımız bir topıu iğneye bile geçit vermemeli! Vurmalıyız tüm gücümüzle karanlığa, vurmalıyız büyük günlere olan sarsılmaz inancımızla... Seslerimiz kaplamalı olanca gürlüğü ilo meydanı. Yer gök inlemeli «Yaşasın 1 Mayıs» sesleriyle. Haydi arkadaşlar meydanlara gidelim! İleri demokratik bir düzen için haydi arkadaşlar 1 Mayıs Alanına gidelim...

...N ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ

Bugün 1 Mayıs. Yıllarca burjuvazinin «Bahar ve Çiçek Bayramı» diye yutturduğu, DİSK'in, burjuvazinin elinden alıp yeniden Türkiye işçi sınıfına bir buket çiçek gibi hediye ettiği 1 Mayıs. Dünya işçi sınıfının sömürüye, her türlü baskıya karşı birlik ve dayanışmanın simgesi 1 Mayıs...

Kutladığımız her yengi, her bayram geçmişte kan ve ateş pahasına kazanılmıştır. Nice yiğit işçiler, kadınlar, bebeler can vermiştir bu günleri hazırlayabilmek için. Kendinden sonraki kuşaklara sömürüsüz, savaşsız bir dünya bırakabilmek için.

1 MAYIS AMERİKAN İŞÇİ SINIFININ YİĞİT DİRENİŞİNİN ÜRÜNÜDÜR

İşte 1 Mayıs böyle bir savaşımın, Amerikan işçi sınıfının, kendisini daha ucuz ücretle ve daha fazla çalıştırmak isteyen ABD kapitalizmine karşı giriştiği direnişin sonucu doğdu.

1 Mayısın anlamını daha iyi kavrayabilmemiz için biraz gerilere gitmemiz gerek.

Avrupa burjuvazisi derebeyliği yıkıp kapitalizmin temellerini atarken **«insanlararası ayrıcalığa son, eşitlik, adalet, özgürlük»** gibi belgilerle işçilerin, köylülerin desteğini sağlamıştı. Ama çirkin yüzünü göstermekte gecikmedi. Kapitalizmin gelişmesi ile kapitalistler büyük kârlar sağlarken, emekçi kesimler büyük bir yoksulluğa itildiler. 19. yüzyılın son yarısında kapitalizm büyük bir ilerleme gösterdi.

Bu arada, 1871'de Almanya'ya yenilen Fransız hükümetinin teslim olması ve kendi halkına ihanet etmesi üzerine ayaklanan Paris işçi sınıfı, Paris'i ele geçiriyor ve **18 Mart 1871'de 70 gün süre ile** iktidarını ilân ediyordu. Tarihe **Paris Komünü** olarak geçen bu olay, işçi sınıfının ilk iktidar denemesi idi ve burjuvazi tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı. **Komüncüler 100 bin ölü ve yaralı vererek geri çekildiler.**

Amerika'da ise 19. yüzyıl sonları, derin ekonomik çalkantılar, tekelleşmeye yönelen kapitalizmin dönemsel bunalımları ile belirgindi. Kuzey - güney savaşı sona ermiş, ancak ekonomiye büyük darbeler indirmişti. Bu dönemde kapitalistler bellerini doğrultabilmek için ucuz işgücüne bel bağlamışlardı. Bunun için işçi ücretlerini düşürdüler. 1874'te işçiler ücretlerinin düşürülmesi üzerine direnişe geçtiler. Burjuvazi üzerlerine topunu, tüfeğini gönderdi. Ama işçilerin direnişini kıramadı. Direnişler yayıla yayıla 1877 yılına gelindi. 1877'de direnişler doruğuna ulaştı. Ve ülkenin en örgütlü işçi kesimi olan demiryolu işçileri burjuvaziye karşı savaşa çıktı. Polisler Baltimoore'da ateş açtılar. 12 ölü verdi işçiler. Katliam sürdü gitti. 1877 yılı sonunda işçi sınıfı yüzlerce şehit vererek geri çekildi. Şöyle yazıyordu sermaye yanlısı beyler: **«Ekmek ve suyla yaşayamıyan insan zaten yaşamaya lâyık değildir.»** İşçi sınıfı cevap verdi: **«Yalnız ekmek ve suyla yaşanabileceğini düşünenin insanlıkla uzaktan yakından ilişkisi yoktur.»**

AMERİKAN KAPİTALİSTLERİ İŞÇİ ÖNDERLERİNİ YOKETTİLER AMA 1 MAYIS ATEŞİNİ SÖNDÜREMEDİLER

1877 direnişleri kanlı bir şekilde bastırılmış, ücretlerde artma ve işgününün kısaltılması gibi istekler kabul ettirilememişti. Amerikan işçi sınıfı 10 yıl süreyle fabrikalarda, tarlalarda, işçilerin gidip, geldikleri her yerde burjuvaziye karşı daha güçlü bir savaşım vermek için hazırlandı, örgütlendi. Ta 1886'ya dek. Ve 1886 yılında bütün ülkede işçiler tek bir belgiyi haykırdılar, **«8 saatlik işgünü için ileri».**

1 Mayıs 1886 günü Genel Greve çıkıldı. 80 bin işçi sekiz saatlik işgünü için direnişe geçti. Burjuvazi iki gün sonra cevap verdi ve Şikago'da McCormick - Harvester fabrikasında polis işçilere ateş açtı. **«Şikago Mezbahaları»** olarak bilinen katliam başlatılmıştı. Yüzlerce işçi, kadın, çocuk demeden vuruldu, hapse atıldı.

Dünya işçi sınıfının yüreğine gömdüğü dört işçi önderi 11 Kasım 1887 günü asıldı. Ama onların yaktığı ateş sönmedi.

1888 Aralığında toplanan Amerikan İşçi Federasyonu 8 saatlik işgünü elde edilinceye dek her yıl 1 Mayıs'ta kitle gösterilerinin düzenlenmesini kararlaştırdı. Aynı yıl ve aynı günlerde birbirlerinden habersiz olarak Fransız ve Belçika İşçi Sendikaları Konfederasyonları da sekiz saatlik iş günü için savaşım kararı alıyorlardı.

AMERİKAN İŞÇİ SINIFININ YAKTIĞI 1 MAYIS ATEŞİ, DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİK - MÜCADELE - DAYANIŞMA GÜNÜ

14 - 21 Temmuz 1889'da Paris'te, işçi sınıfı sosyalizmin iki büyük kurucusundan Engels'in önderliğinde yapılan toplantıda 1 Mayıs dünya işçi sınıfının sömürü ve baskıya karşı uluslararası birlik ve dayanışma günü olarak kabul edildi. 1890'da Fransız işçi sınıfı 138 kentte büyük gösteriler yaptı. Belçika'da madenciler madenlere inmediler.

Amerika'da ise işçi sınıfı genel grev yaparak 1 Mayısı karşıladı. Yine büyük baskılarla karşılaşmasına rağmen 1 Mayıs'ta işçiler kararlı bir şekilde direndiler.

Her yıl büyük baskılara rağmen kutlanan 1 Mayıs işçi sınıfının bilincinde yer etmişti artık. Hiç bir güç 1 Mayıs'ı işçi sınıfının beyninden silemiyecekti. Faşist dönem Almanya'sında bile dalgalandı işçi sınıfının bayrağı ve 1 Mayıs 1945 insanlığa 40 milyondan fazla ölüye maloları Hitler faşizminin kesin yenilgisi ve Berlin'in, emekçi halkın faşizmden kurtuluşu olarak kutlandı.

Dün Almanya'da toplama kamplarında kutlanan 1 Mayıs, bugün Şili' de toplama kamplarında gizliden gizliye düzenleniyor. Alliendelerin, Corvalanların, Nerudaların ülkesinde özgürlük ateşi söndürülemiyor. En korkunç baskı rejimlerinde bile dünya işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma belgileri haykırılıyor.

1 Mayıs 1889'dan bu yana çok zaman geçti. Bağımsızlık, demokrasi, barış, özgürlük, toplumsal ilerleme ve sosyalizm yolunda büyük adımlar atıldı. Dünya sosyalist sistemi, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımı veren halklar her gün yeni zaferler kazanıyorlar. Angola, Mozambik, Vietnam bunlardan bir kaçı. Yarın yeni yeni ülkeler kurtulacak emperyalizmin baskısından. Beş kıtanın tümünde özgürlük bayrakları yükselecek.

Bundan tam 129 yıl önce, bilimsel sosyalizmin kurucuları **Karl Marks ve Friedrich Engels'in** yaptığı büyük çağrı artık hayata geçiyor: «BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN!»

DÜNYA GENÇLİĞİ 1 MAYIS'DA BARIŞ–DOSTLUK DAYANIŞMA İÇİN ALANLARI DOLDURUYOR

Her geçen gün bir gerçek olanca açıklığıyla görünür oluyor: Gençliğin çıkar ve istemleri işçi sınıfınınkilerle çakışmaktadır ve gençlik ancak işçi sınıfının yolundan gitmekle özlediği amaca varabilir. Yeryüzünün tüm ülkelerinde gençler, bu gerçeğin bilincinde olarak savaşımlarını sürdürüyor, kendilerinin ve halklarının geleceklerini ilgilendiren her alanda özveriyle çabalıyorlar.

1 Mayıs, işçi sınıfının yolunu kendine rehber edinmiş, ilerici dünya gençliği için de önemli bir gündür. O gün, gençlik içinde bulunduğu koşulların değerlendirmesini yapar ve gelişen işçi sınıfı hareketiyle ne denli uyum içinde olduğunu saptar. Sınıf savaşımının kazanımlarının coşkuyla karşılandığı, başarısızlıkların, hataların eleştirisel olarak gözden geçirildiği 1 Mayıs'ta dünya gençliği savaşsız, sömürüsüz bir dünyaya olan özlemini dile getiren belgileri meydanlarda haykırır.

Sosyalist ülkelerin gençleri 1 Mayıslarda gururla yürürler meydanlardan. Bu ülkeler gençlerinin sorunlarının çoğu, kendilerinin de etkin olarak katılımıyla çözülmüştür. İşsizlik, gelecek kuşkusu, kültür yozlaşması gibi kapitalizmin çirkefliklerinden uzak yaşayan gençler önlerine dikilen engelleri bir bir aşarak daha mutlu bir toplum için savaşım sürdürüyorlar. Dillerinde uluslararası gençlik dayanışmasının belgileri, ellerinde barışa özlemi dile getiren pankartlarla doldururlar alanları, sosyalist ülke gençleri 1 Mayıslarda.

Kapitalist ülkeler ilerici gençliği için de, işçi sınıfı yolundaki gençlik hareketinin kazanımlarının vurgulandığı, işçi - gençlik dayanışmasının yükseltildiği günlerdir 1 Mayıslar. Tekellerin sömürüsüne, işsizliğe, eğitimdeki bozukluklara karşı seslerinin gür olarak çıktığı işçi sınıfının dayanışma gününde gençler tüm güçleriyle yer alır.

Genç ulusal kurtuluş savaşçıları, bir an bile ellerinden bırakmadıkları silahlarıyla cephelerde kutlarlar 1 Mayısı. Emperyalizme, yabancı egemenliğine, sömürgeciliğe ve yeni - sömürgeciliğe karşı bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm amacıyla savaş verenler için 1 Mayıs uluslararası dayanışmanın öneminin somut bir biçimde vurgulandığı gündür. O gün, yeryüzünün tüm meydanlarından gelen dayanışma selamları Afrika'nın, Asya'nın, Güney Amerika'nın ulusal kurtuluş savaşçıları tarafından sevgiyle karşılanır.

Kısaca 1 Mayıs dünya gençliği ve öğrencileri için de büyük bir gösteri günüdür. Dünyanın neresinde olursa olsunlar, ilerici gençlik bu görevini, işçi sınıfının yolundan yürümesinden doğan bu sorumluluğunu yerine getirmeye çalışmaktadır. Gençliğin uluslararası yığın örgütleri Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve ona bağlı ulusal örgütler her 1 Mayısta güncel istemlerini haykırır. İlerici Türkiye gençliği aynı doğrultuda eylem yapmaktan gurur duyduğu uluslararası örgütlerinin belgilerini ülkemizin alanlarında haykırmaktan geri kalmayacaktır.

YAŞASIN DÜNYA İLERİCİ GENÇLİĞİNİN ŞANLI 1 MAYIS GELENEĞİ!

FAŞİZMİN YENİLGİSİNİN 32. YILDÖNÜMÜ

Berlin, Mayıs 1945 - Kızılordu Brandenburg Kapısında.

Bundan 32 yıl önce, 1945'te, Nazi savaş makinasının teslim olması ile Avrupa'da faşizm kesin yenilgiye uğradı. Japon emperyalistlerinin teslim olması ile de, Eylül 1945'te İkinci Emperyalist Paylaşım savaşı tümüyle sona erdi.

Faşist Almanya'dan kaynaklanan savaş, dünya nüfusunun %80'nini içine aldı ve 22 milyon kilometrekarelik bir alana yayıldı. Bu kanlı savaş insanlığa 54 milyon ölü ve 90 milyon yaralıya maloldu. Bu arada en çok kaybı faşizmin kesinkes yenilgiye uğramasında en büyük yere sahip olan Sovyetler Birliği verdi, 20 milyon yurttaşı ile...

Mayıs 1945'ten sonra insanlık, savaşın yıkıntıları arasında kendilerine çok pahalıya oturan faşizmin gerçek yüzünü gördü.

Halklar, faşizmin, kapitalizmin bunalım döneminde en emperyalist, en şoven, en gerici kesiminin açık terörist diktatörlüğü olduğunu anladılar. Politik ve ideolojik olarak faşizm, tekelci güçlerin en gerici kesiminin çıkarlarını yansıtır. Aynı zamanda faşizm, geniş halk kitlelerinin gittikçe artan muhalefetine karşı çaresiz kalan egemen güçlerin çıkmaza düştüğünü gösterir. Faşizmde, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokratik güçler kanlı bir şekilde bastırılmaya çalışılır.

Mayıs 1945'te zafer salvoları faşizmin yenilgisini müjdelerken, tüm kıtaların halkları **«Yeniden faşizme hayır»** belgilerini haykırıyorlardı.

ANTİ-FAŞİST SAVAŞIMDA ÖĞRENCİLER

Faşizm varolalıdan beri, özellikle 2. Dünya Savaşında ve daha sonra, ilerici ve demokrat öğrenciler anti - faşist savaşıma etkin bir şekilde katıldılar. Faşist saldırganlara karşı yurtlarını savunan askerlerin, partizanların ve direniş savaşçılarının yanında yer aldılar. Birçoğu insanlığa daha güzel bir gelecek hazırlamak için canlarını verdi.

1939'da Çekoslovakya Alman orduları tarafından işgal edilince, Prag'da büyük anti-faşist gösteriler yapıldı. 11 Kasım 1939'da Jan Opletal adlı bir tıp öğrencisinin öldürülmesi üzerine düzenlenen büyük gösteriler üzerine Gestapo 17 Kasım'da üniversiteleri kapatarak ilerici, yurtveser öğrencileri toplama kamplarına gönderdi. Ancak olaylar tüm dünyada büyük bir tepki ve nefretle karşılandı. Büyük anti-faşist toplantılar düzenlendi. 1941'de Alman faşistlerinin Sovyetler Birliği'ne saldırmasından sonra başkent Moskova'da toplanan gençler ve öğrenciler faşizme karşı savaşta birlik çağrısında bulundular. **1941'de Londra'da yapılan uluslararası öğrenci toplantısında 17 Kasım Uluslararası Öğrenci Günü olarak saptandı.**

Faşizmin yıkılışından sonra uluslararası öğrenci ve gençlik hareketi durmadan büyüdü ve bugünkü görkemli boyutlarına ulaştı. Geçmişteki anti - faşist savaşım geleneğini sürdüren dünya gençliği barış, uluslararası güvenlik ve ulusal bağımsızlık yolunda ilerliyor.

Mayıs 1945'ten buyana çok şey değişti. Barışsever güçlerin çabaları ile uluslararası detant ve silahsızlanma ilkeleri yaşama geçiyor. Silahlanma yarışının durdurulması ve geri döndürülmez yapılması için verilen savaşım gittikçe güçleniyor. Halkların faşizme, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa, apartheide karşı verdiği savaşım her gün biraz daha yükseliyor.

Ancak faşizm henüz tümüyle tarihe karışmış değil. Şili'de, Tayland'da, Endonezya'da, Arjantinde, Uruguayda halklar hâlâ faşizmin baskısı altında inliyor. Dünyanın başka yerlerinde de başka oyunlar tezgahlanmak isteniyor. İnsanlar öldürülüyor. Faşizme ortam hazırlıyabilmek için büyük kırımlara girişiliyor.

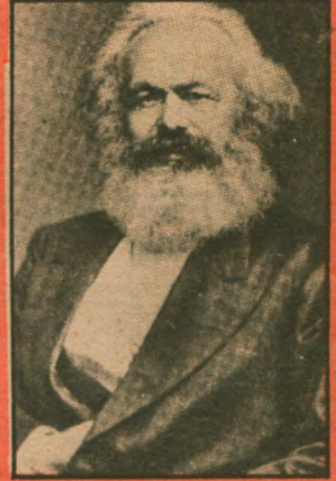
Hitler faşizmi tarihe karışalı 32 yıl oldu. Faşizmin tümüyle tarihe karışması için dünya gençliği ve öğrencileri, bu arada ilerici yurtsever Türkiye gençliği işçi sınıfının yolunda bitmek tükenmek bilmeyen bir kararlılıkla yürüyor ve yürüyecektir de.

Zafer Bayrağı Berlin Meclisinde Dalgalanıyor.

"adı çağlar boyu yaşayacak eserleri de" F.ENGELS

KARL MARKS 159 YAŞINDA

5 Mayıs 1818, insanlık tarihinin bütün işleyiş kanunlarını, kapitalizmden sosyalizme geçişi ve bu geçişte işçi sınıfının tarihi rolünü biilmsel olarak kanıtlayan Karl Marks'ın doğum yıldönümüdür.

Karl Marks'ı, ideolojisini ve yaptıklarını biraz olsun kavrayabilmek için onun savaş arkadaşı, unutulmaz dostu, Marksizmin büyük kurucularından Engels'in sözlerine kulak verelim. «...Nasıl Darvin organik doğanın gelişme kanunlarını bulduysa Marks'da insanlık tarihinin gelişme kanunlarını bulmuştur...

Bundan başka, günümüz kapitalist üretim biçimine ve bu üretim biçiminin yarattığı burjuva toplumuna hükmeden özel hareket kanununu buldu. Artıdeğerin bulunması, daha önce hem burjuva iktisatçılarının hem de sosyalist eleştiricilerin çözümünü karanlıkta aradığı sorunu gün ışığına çıkardı...

«Marks her şeyden önce bir devrimciydi. Yaşamındaki gerçek görevi şu veya bu şekilde kapitalist toplumun ve yarattığı devlet kurumlarının yıkılmasına katkıda bulunmak, gereksinimler konusunda, kurtuluşun koşulları konusunda ilk bilincini yine kendisinin verdiği modern, proleteryanın kurtuluşu için savaşmaktı. Savaşım idi onun ortamı. İlk Rheinische Zeitung'daki, Paris Vorvartsdaki, Deutsche Brüsseler Zeitungdaki çalışmaları ve son olarak hepsinin üzerinde büyük Enternasyonal İşçi Kuruluşunun oluşturulmasındaki çabaları, başka bir şey yapmamış olsa bile gerçekten haklı olarak gurur duyabileceği bir başarıydı...

İnsanlığa gerçek kurtuluş yolunu gösteren Karl Marks'ın anısı önünde saygıyla eğiliriz.

dünya gençliğinden

18 MAYIS URUGUAY İLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA GÜNÜ

Uruguayda 1973'de yapılan askeri darbeden sonra - komünistler, sosyalistler, sendikacılar, ilerici hristiyanlar görülmemiş bir baskıya maruz kaldılar. Yaklaşık 7000 yurtsever diktatörlüğün zindanlarında çile çekiyor. Faşist Pinoşet'in gizli örgütü DİNA'nın geliştirdiği işkence yöntemleri ile öldürülüyorlar.

Tarih faşizmi 30 yıl önce mahkûm etti. Faşizm şimdi Latin-Amerika'da kök salmaya çalışıyor. Ancak 30 yıl önce olduğu gibi yine yenilecek.

18-25 MAYIS, AFRİKA ÖZGÜRLÜK HAFTASI :

18-25 Mayıs emperyalizmin, sömürgeciliğin, yeni-sömürgeciliğin boyunduruğundan kurtulan Afrika halklarının özgürlük haftasıdır. Afrika'da savaşan halkların en büyük destekçisi olan dünya sosyalist sistemi, bu ülkelerin yeniden kuruluş. savaşımını canla başla destekliyor. Geçenlerde Demokratik Alman Cumhuriyeti emekçileri, aralarında topladıkları 1 milyon markı genç Mozambik Halk Cumhuriyetine gönderdiler. Ayrıca sosyalist ülkeler bu ülkelerin eğitim sağlık ve alt yapı kurumlarının yeniden inşası için ekipler göndererek onlara yardım ediyor.

CORVALAN'A BARIŞ MADALYASI VERİLDİ

Sofya'da toplanan Dünya Barış Konseyi Başkanlık Bürosu, Altın Jüli Küri Barış Madalyasının Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'a verilmesini kararlaştırdı. Özgürlüğe kavuşması, dünya barış hareketinin yeni bir kazanımı olarak tarihe geçecek olan Luis Corvalan, barış ve toplumsal ilerleme yolundaki savaşımını etkin bir şekilde sürdürüyor. İlerici yurtsever Türkiye gençliği olarak, Şili işçi sınıfının yiğit savaşçısı Luis Corvalan'ı en içten dileklerle kutlarız.